

BUŠTĚHRADSKÝ

ZPRAVODAJ

ročník 28

číslo 6

listopad-prosinec 2004

slovo starostky - výstava o zámku začala - sportovní úspěchy žáků ZŠ - výročí mateřské školy - koncert v ZUŠ - divadelní klub Íčko - rozhovor s Annou Cachovou - buštěhradské skvosty - kriminalita v našem městě - buštěhradský chodec

KONCERT V ZUŠ BUŠTĚHRAD

Dne 11. listopadu uspořádala ZUŠ pod záštitou MěÚ Buštěhrad koncert učitelů, studentů konzervatoře a jejich hostů v hudebním sále. Večerem provázela a do tajů hudby nás zasvěcoval ředitel ZUŠ pan Bohumír Bednář. Na snímku jsou paní Jitka Petříková (flétna) a paní Lenka Filová (hoboj), které za klavírního doprovodu pana Martina Fily koncert zahájily. Bravurním přednesem později posluchače velmi upoutal pan Jakub Novák, který zahrál na violu Koncert pro violu 1 větu od J.V.Stamice, na klavír ho doprovodila slečna Hatsumi Saitoh. Všichni umělci byli odměněni v závěru večera květinami a obrazy od žáků výtvarného oboru ZUŠ. Děkuji všem zúčastněným, kteří nám zprostředkovali nádherné setkání s paní Hudbou.

Besídka v první třídě. Foto DS

VÁNOČNÍ BESÍDKA V MŠ

Dne 9. prosince uspořádaly jednotlivé třídy MŠ v Buštěhradě vánoční besídku nejen pro rodiče. Vystoupení, které děti nastudovaly pod vedením učitelek, se všem přítomným velmi líbilo a nejedna maminka i potajmu slzičku uronila nad hereckými výkony svého dítěte. Příjemné bylo i posezení po představení u napečených cukrátek a horkého čaje.

Besídka ve třídě předškoláků. Foto IK

Foto na titulní straně: Rozsvícení vánočního stromu v Buštěhradě 3. prosince 2004. M. Aushaus. Celým zpravodajem vás budou provázet obrázky vánočních stromečků a motivů dětí z MŠ.

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

blíží se konec roku a s ním jeho nejkrásnější svátky. Také se vám zdá, že je to jen pár měsíců, kdy jsme slavili ty minulé Vánoce, a už jsou tu další? Čas je ale neúprosný měřič, vždycky nás vrátí do reality.

Bývá zvykem, že se v tomto období bilancuje a hodnotí, že se dělají závěry a také se proklamují přání a výhledy do nového roku. Nechci vás v tomto svátečním období zahlcovat tím, že bych vám chtěla rekapitulovat celý uplynulý rok na radnici. Úkolů bylo opravdu hodně a byly většinou opravdu závažné. S důsledky některých z nich se budeme potýkat ještě v příštím roce. To, že narůstá agenda a s ní související úkoly, vám potvrdí všichni pracovníci městského úřadu i kolegové zastupitelé. A potvrdí vám také to, že se radnice přeměnila ve "firmu", a to se všim všudy, co taková instituce obnáší. I radnice se zkrátka musí v dnešní době chovat tržně, aby stačila současnému tempu. To s sebou samozřejmě přináší celou škálu úkolů navíc, které jsme si museli všichni osvojit a se kterými se musíme každý den vypořádávat.

Mám-li hodnotit tento rok, musím jej nazvat rokem tvrdé práce. Možná se vám bude zdát, že radnice mohla pro své občany udělat víc, ale ubezpečuji vás, že každý krok, každou akci velmi detailně promyšlíme ze všech stran a hledáme taková východiska a postupy, které by přinesly nejen užitek, ale splňovaly i náročné předpisy a nařízení. A stejný styl práce nás čeká i v příštím roce!

Ale o jeden velký úspěch se s vámi musím podělit. Podařilo se nám - po velmi strastiplném úsilí - dosáhnout toho, že jsme dostali souhlas ministerstva životního prostředí k přidělení prostředků na vybudování kanalizace v Buštěhradě. Znamená to, že s její výstavbou a s výstavbou čističky začneme v příštím roce, protože doufáme, že se nám podaří proplout všemi složitými administrativními úkony tak, abychom opravdu mohli s tak dlouho očekávanou stavbou

konečně začít! A že to bude velmi komplikované jak pro nás, tak hlavně pro vás, občany - to si jistě dokážete vy sami také představit. Doufám však, že pro tuto akci budete mít po tak dlouhém čekání pochopení. Konečně budeme moci i v Buštěhradě posunout naše životní prostředí o další stupínek výš!

Kromě tohoto "velkého sousta" nás čekají v příštím roce ještě další a další úkoly. Vy sami víte velmi dobře, co by se v našem městě mělo zlepšit. Ujišťuji vás, že o vašich problémech víme a máme velmi upřímnou snahu je podle daných možností řešit. Já osobně bych mnohem raději psala o tom, kde budeme vysazovat květiny, kde budeme budovat koupaliště, kde budeme dělat nové chodníky s travnatými pásy - je toho hodně, co bych si přála, aby nám Buštěhrad zkrášlilo - ale zatím musíme řešit mnohem prozaičtější úkoly, které nejsou tak viditelné. Přesvědčila jsem se ale, že ten, kdo chce vidět úspěchy a snahu radnice, ten je vidí. Kdo nechce a jen kritizuje, ten nevidí vůbec nic. Také vím, že kdo chce pomoci, ten se neptá, co za to, ale ptá se jen - kde mám být, co mám dělat a kdy. A to je něco, co nás povzbuzuje a co nám dává sílu do další práce. Nevidět jen výhody pro sebe, ale i pro sousedy, kamarády, přátele. Mohu-li tedy vyslovit i já jedno přání, tak aby bylo méně škarohlidů a více chápacích občanů, kteří vidí kolem sebe i dobré věci a jsou ochotni napomoci k tomu, aby jich bylo ještě víc. Těm moc děkuji a doufám, že i v příštím roce nám budou nápomocni.

Na závěr mi dovolu, abych vám všem popřála krásnou v klidnou vánoční atmosféru a š astně prožité vánoční svátky kruhu vašich blízkých a přátel. A do nového roku 2005 nám všem - pevné zdraví, hodně úspěchů v práci i v osobním životě, jen samé radosti a jenom dobré zprávy a žádné problémy. Ať je ten příští rok tak šťastný, jak si sami představujeme!

Jitka Leflerová - starostka

SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři,

do rukou se Vám dostalo letošní šesté číslo našeho Zpravodaje. Číslo, které uzavírá osmadvacátý ročník jeho existence.

Kvalitu každého ročníku, to, jestli tento byl lepší než třeba ten před patnácti lety, můžeme hodnotit třeba napřesrok anebo jindy.

Vzhledem k tomu, že Zpravodaj uzavírá první ročník své novodobé existence, tj. existence, kdy je poskytován všem občanům našeho města zcela zdarma, bych raději zmínil pojem "pokrytí". Bez stínu pochyby lze sebevědomě říci, že se naše "pokrytí" za letošní rok výrazně zlepšilo - asi tak o čtyři sta až pět set (kusů..., což je rozdíl mezi prodávaným množstvím Zpravodaje v předchozím roce a volně distribuovaným množstvím v roce letošním). To k otázce pokrytí plošného. Trošku horší to začíná

být, když bychom chtěli změřit jiné pokrytí - tedy to, co se obsahu Zpravodaje týká, nebo spíše to, jak jeho obsah koresponduje s reálným životem na Buštěhradě. Vzal jsem tedy všechny letošní Zpravodaje s tím, že se dozvím, jak jsme na tom. A zjistil jsem: že jsme letos na Buštěhradě měli Masopust; že se děje něco se zámekem; že u nás hrál ústecký Činoherní klub; že v září šly děti do školy; že na podzim začala oprava kapličky v poli u haldy a že v prosinci bylo rozsvícení vánočního stromu... alespoň tolik fotky z titulních stran. Po otevření jednotlivých čísel a při trošku bližším nakouknutí jsem toho samozřejmě zjistil víc... Ale je to opravdu ten skutečný celý obraz Buštěhradu? Popravdě - neví. Ale snad brzy přijdeme na to, jak to zjistit a co s tím.

Přeji nám všem, abychom se ve zdraví mohli nadále scházet nad Zpravodajem s těmi, se kterými chceme, a četli si v něm to, co chceme a co nás zajímá.

Za redakční radu BZ Martin Ježek

Z RADNICE

Vážení čtenáři,
na žádost MěÚ přetiskujeme dopis paní starostky ing. J. Leflerové adresovaný dopravní policii v Kladně.

Město Buštěhrad

Městský úřad Buštěhrad
Hřebenová 640, 273 43 Buštěhrad, IČ: 00234214
tel.: 312 250 301, fax: 312 278 030

č. j. 001875

Buštěhrad 3. listopadu 2004

Policie České republiky
Okresní ředitelství
Vedoucí Dopravního inspektorátu
p. major Václav Římska

172 53 Kladno

Vážený pane majore,

jako starostka města se na Vás obracím se žádostí o pomoc při řešení velice závažného problému, který trápí nejen mne, ale hlavně obyvatele našeho města. Jedná se o dlouhodobou záležitost, která velmi negativně působí na dopravní situaci u nás, na životní prostředí a především na bezpečnost obyvatel.

Jak víte, jsou všechny přístupové komunikace do Buštěhradu opatřeny značkami *Zákaz vjezdu pro nákladní automobily*. Tyto značky se však v posledních dvou letech staly pouhými uzávkami komunikací, protože je nikdo nerespektuje, kteří si zkracují cestu našim městem, nerespektuje. Dokonce se naši i takoví koutáci, kteří značku *Zákaz vjezdu* nákladních automobilů raději odstraní, aby si mohli své cesty zkrátit. Přesto, že podle značení by měl být provoz pro nákladní automobily v našem městě zcela vyloučen, zaznamenáváme stále silici provoz na místních komunikacích a to dokonce i těžkých kamionů s návěsy. Jistě nemusím uvádět, jaké tyto negativní jevy mají následky. Situace je u to horší, že převažná část kamionů a všech nákladních vozů využívá Tyršovy ulice - hlavně k jízdám na místní haldu a na haldu u obce Zajezd - která vede kolem místní základní školy, kde hrozí úrazy dětí. To, že Tyršova ulice je vybavena ještě dalšími značenými řidiči vůbec nerespektují a kromě toho vůbec nedodržují předepsanou rychlost 40 km. Je jen otázkou času, kdy se právě v této lokalitě stane nějaké neštěstí.

Protože se situace v našem městě již stala naprosto neúnosnou, žádám Vás velmi naléhavě, vážený pane majore, o přijetí takových opatření, která by této nepovolené situaci zamezila. Vždyť Buštěhrad se dá objet tak, aby se žádný nákladní vůz - kromě zásobovacích vozidel - do obce nedostal.

Všichni obyvatelé jsou tímto stavem velmi znepokojeni a apelují na městský úřad, aby situaci řešil. O závažnosti celého problému svědčí doklady, které mi předal občané města a

ve kterých zaznamenali počet projíždějící vozidel. Na dokreslení situace přikládám zároveň petici obyvatel žijících v okolí školy, ze které se můžete dozvědět o všech problémech, které se dopravní situace v našem městě týkají. Za pozornost rovněž stojí snaha obyvatel být problému nápomocna.

Je jisté, že bez Vašich účinných opatření nejsme schopni problémy vyřešit. Se žádostí o pomoc jsme se obrátili také na Správu a údržbu silnic Kladno, která však na naše žádosti přednesené osobně pi náměstkyni Paupětové, nereagovala.

Vážený pane majore, z titulu své funkce jsem povinna hájit životní podmínky místních obyvatel. Nemůže mi být lhostejná současná situace, která neustále životní podmínky obyvatel zhoršuje. Taková neřešená situace mi vadí i jako obyvatele Buštěhradu. Žádám Vás proto velmi naléhavě, abyste přijal taková opatření - i ve spolupráci se SÚS Kladno - která by vedla k okamžité nápravě a která by důsledně postihovala neodpovědné řidiče. Proč mají obyvatelé našeho města trpět za něco, co jim způsobují jiní svou bezohledností a ignorancí pravidel, která by měli dodržovat a respektovat? Byla bych velmi ráda, kdybyste si ve svém nabídnutém programu vyčlenil čas na osobní jednání se mnou i se zástupci občanů. Ti by Vám podali osobní svědectví o celé kauze. Osobní jednání za účasti občanů považuji za velmi potřebné a oboustranně užitečné. V této souvislosti připomínám mé pozvání, které jsem Vám tlumočila svým dopisem č. j. 2114 ze dne 5. prosince 2003.

Děkuji Vám předem za Vaši pomoc a ochotu a těším se na Vaše zprávy.

S pozdravem

Ing. Jitka Kufnerová

ZÁPIS Z VEŘEJNÉHO ZASEDÁNÍ KONANÉHO 13. 10. 2004

Paní J. Mahovská informovala o plnění rozpočtu pro letošní rok a oznámila, že závěrečný účet za rok 2003 bude předložen zastupitelům do příštího zasedání MěZ. Paní starostka k tomuto bodu připojila žádost TJ Sokol o prominutí vrácení finančních prostředků z dotace města v celkové výši Kč 47.846,-. Zastupitelé odsouhlasili finanční prostředky TJ Sokol ponechat za podmínky, že budou investovány do technického vybavení sportoviště.

Pan Kadlec a pan místostarosta podali potřebné informace k výběrovému řízení týkající se akce "Obnova vodohospodářské funkce rybníka Oty Pavla - Buštěhrad". Hodnotící komise navrhla na zajištění této akce firmu CZ EKOLOGIE HOLDING, s. r. o. Zastupitelé návrh hodnotící komise jednomyslně schválili.

Paní starostka informovala zastupitele o zpracování auditu města Buštěhrad. Audit bude zpracován a předán do 22. 10. 2004.

Paní starostka seznámila zastupitele s návrhem smlouvy s firmou STORMEN na zpracování a aktualizaci akce "Kanalizace a ČOV". Zastupitelstvo odsouhlasilo, aby

nejprve celou smlouvu prostudoval Jan Kasalický a poté předložil stanovisko výboru pro výstavbu zastupitelům.

Zodpovídá: Jan Kasalický

Termín: do příštího zasedání

Ke změně v územním plánu, týkající se odstranění stavební uzávěry u pana Jeřábka, se vyjádřil pan Kasalický. Podotkl, že je zapotřebí jednat na Magistrátu města Kladna s panem Pítrek. Celá tato záležitost bude vyřízena ing. Evou Přibíkovou.

Ing. K. Trnobranský podal dostatečné informace o průběhu energetického auditu v ZŠ a MŠ, ZUŠ a DPS. Zastupitelé dostali návrh smlouvy k posouzení a jednomyslně jej schválili.

Paní starostka předložila ke schválení Dodatek č. 2 ke smlouvě s firmou FISA, týkající se prací prováděných na schodech u pana Kühnela. Zastupitelstvo odsouhlasilo, aby firma FISA předložila položkový rozpočet a písemné stanovisko ing. Dvořáka k posouzení stavebnímu výboru.

Kontrolní výbor předložil zastupitelstvu návrh týkající se pojištění majetku města. Doporučuje zastupitelstvu uzavřít smlouvu s pojišťovnou GENERALI. Zastupitelé návrh

schválili a paní starostka doporučila, aby se nechal pojistit také zámek.

Paní starostka přečetla žádost pana Zeisla a pánu Opletalových o udělení souhlasu města s rozšířením vodovodního řádu a zároveň o poskytnutí finanční podpory na tuto akci. MěZ žádost o finanční podporu zamítlo a k vyjádření města, týkající se rozšíření vodovodního řádu, se bude stavební výbor vyjadřovat až v rámci stavebního řízení.

Pan Kiml žádá město o pronájem dvou parkovacích míst před městským úřadem. MěZ jednomyslně zamítlo žádost pana Kimla.

Paní starostka se obrátila na MěZ s žádostí, aby více přispívali do Buštěhradského zpravodaje, např. příspěvky ze svých výborů.

Místostarosta oznámil občanům, že byla podána žádost o poskytnutí dotace v celkové výši Kč 134 mil. včetně DPH na akci "Kanalizace a ČOV Buštěhrad", ale do dnešního dne město neobdrželo oficiální stanovisko ministerstva životního prostředí.

J. Kasalický seznámil občany se současnými stavebními opravami v Buštěhradě. Upozornil, že začaly práce s opravou opěrné zdi v ulici Revoluční, dále pokračuje oprava schodů u pana Kühnela, rekonstrukce tenisových šaten, rekonstrukce soc. zařízení v ZŠ, statické zajištění zámku a v polovině listopadu se začne s další etapou opravy rybníka.

L. Sušická přečetla výrok auditora, který doporučuje schválit hospodaření města za rok 2003 bez výhrad. Zastupitelé výrok auditora jednomyslně schválili. Dále byli zastupitelé seznámeni se závěrečným účtem města za rok 2003, který taktéž jednomyslně schválili.

ZŠ a MŠ podala žádost na přerušení provozu v MŠ na dobu od 23. 12. do 31. 12. 2004. K této žádosti byl předložen seznam dětí, které by v této době MŠ navštěvovaly (2 děti). Zastupitelé jednomyslně schválili tuto žádost.

Starostka seznámila občany s tím, že město zakoupilo plošinu, kterou mohou využívat i občané, a zároveň podala zastupitelstvu návrh na ceny těchto služeb:

1 jízda po Buštěhradě (cesta a přistavení plošiny) Kč 80,-.

1 hodina práce plošiny (obsluhují pouze zaškolení pracovníci TS) Kč 200,-.

Zastupitelé tyto ceny jednomyslně schválili.

Starostka seznámila přítomné s obsahem dopisu, který město obdrželo od firmy REAL Leasing, majitele haldy, o navýšení

poplatků za ukládání odpadů, které předepsala ČIŽP. Opatření vstupuje v platnost již od 1. 11. 2004 a pro naše město i jeho obyvatele to znamená, že od tohoto termínu budeme za zeminu, kamení, beton a cihly platit přírážku Kč 35,-/t jako finanční rezervu na rekultivaci.

Zastupitelé odsouhlasili, aby město Buštěhrad vstoupilo do Svazu měst a obcí.

Starostka pozvala občany na výstavu o zámku, která bude zahájena 25. 11. 2004 v Kulturním středisku.

V diskusi vystoupil J. Kasalický, který upozornil, že v současné době probíhá taktéž oprava kapličky směrem na Vrapice, a požádal zastupitelstvo, aby byl zplnomocněn k jednání s panem Tučkem ohledně přístupové cesty k této kapličce. MěZ jednomyslně schválilo pověření J. Kasalického k tomuto jednání.

Pan Tůma se dotazoval, zda město má nějaké výhody ze skládkování na haldě, kterou vlastní firma REAL Leasing. K tomuto bodu podotkl pan Kadlec, že město má zajištěno 200 tun ročně za režijní cenu.

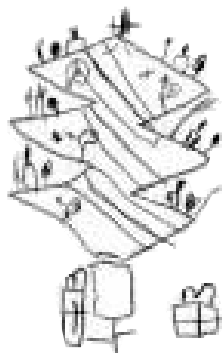
Dotaz, který položil pan Procházka, zda jsme město nebo obec byl, zodpovězen paní starostkou. Jeho další otázka směřovala, zda je město kompetentní k tomu, aby si zřídilo vlastní stavební odbor. K tomuto bodu podali vysvětlení paní starostka a pan místostarosta. Ten zároveň podotkl, aby stavební výbor prověřil možnosti k získání samostatného působení ve stavební agendě.

Pan Dědič se zeptal, jaká je možnost opravy komunikace, která vede od vodojemu až k haldě a zda se dá zamezit projíždění nákladních automobilů po této komunikaci. K tomuto dotazu se připojil i pan Stejskal. Paní starostka oznámila, že byla na jednání na SÚS Kladno, kam podala i písemnou žádost o řešení této vážné situace a také přečetla občanům dopis, který zaslala veliteli dopravní policie Kladno. Od SÚS Kladno zatím neobdržela odpověď. Přislíbila občanům, že v této věci učiní další příslušné kroky, aby byla sjednána náprava.

Dále se dotazoval pan Stejskal, zda by se nemohl zřídit přechod u hřbitova. Paní starostka podotkla, že tyto komunikace patří taktéž do správy SÚS Kladno, ale že prostřednictvím Magistrátu města Kladna požádá Krajský úřad, zda by bylo možné přechod na tomto místě vyznačit.

Pan Eberle vznesl dotaz na tréninkové hřiště SK Buštěhrad. Paní starostka a pan místostarosta podotkli, že příští týden se na městském úřadu uskuteční jednání s vedením fotbalového klubu a tato záležitost tam bude probrána.

Paní Dvořáková upozornila, že v okolí městského domu v čp. 128 je velký nepořádek a že zde někteří

obyvatelé tohoto domu vyhazují odpadky přímo z okna. Dále upozornila, že poblíž objektu čp. 128 parkují lidé na kraji tarasu u Starého hradu a že by mohlo časem dojít ke zřícení další opěrné zdi. Starostka poukázala na platný domovní řád, který platí pro tento objekt a kterým by se měli obyvatelé domu řídit. Sdělila také, že MěÚ upozorní důvěrníka domu p. Bouzka, aby obyvatele náležitě poučil. Další dotaz pí Dvořákové směřoval k ulici O. Pavla, která je ve velice špatném stavu. Paní starostka podotkla, že ulice bude zčásti opravena.

Paní Dundrová upozornila, že na Bouchalce je zapotřebí opravit veřejné osvětlení. Pan Kadlec upozornil, že po celkové revizi VO budou odstraněny 4 zrezlé sloupy právě na Bouchalce.

JAK TO VLASTNĚ S TĚMI ODPADY JE?

Vážení spoluobčané, možná jste si již mnozí všimli, že jsou v naší obci barevné kontejnery. Jedná se o kontejnery na tříděný odpad, které se od těch klasických, na směsný odpad, poněkud liší. Kontejnery jsou určeny pro sběr (bílého a barevného) skla, papíru a směsných plastů (PET láhvi).

Proč třídít?

Důvodů je mnoho. Na prvním místě jsou samozřejmě ekologické důvody. Třídění odpadů a jejich recyklace šetří přírodní zdroje surovin a energie. Výroba 1 tuny papíru ze sběrového papíru může ušetřit až dva vzrostlé stromy. Třídění dokonce ukládá i zákon o odpadech a nakonec, poplatek za odpad se stanovuje podle nákladů na netříděný odpad. Tedy čím více odpadu se vytrídí, o to více by mohla obec a následně obyvatelé ušetřit na poplatku za odpad. Navíc obec má v současné době uzavřenou smlouvu se společností EKO-KOM, která na náklady spojené s tříděním odpadů finančně přispívá. Čím více odpadů obec vytrídí, tím více peněz dostane zpátky.

Jak kontejnery správně používat?

Do kontejnerů na sklo lze odkládat veškeré obalové (sklenice, láhve) a tabulové sklo.

V kontejnerech NESMÍ skončit sklo s drátěným výpletem, bezpečnostní autoskla, zrcadla, porcelán, keramika. Pozor, mnozí si často pletou keramiku a porcelán se sklem! Sklo je průsvitné. Pokud můžete, zbavujte láhve kovových uzávěrů, zjednodušíte tak jejich recyklaci.

Do kontejnerů na plasty patří pouze sešlápnuté a čisté láhve od nápojů, čisté fólie, plastové výrobky, kelímky od potravin, prázdné obaly od kosmetiky.

V kontejnerech NESMÍ skončit plasty znečištěné zbytky potravin, chemikáliemi, oleji nebo blátem, novodurové trubky, linolea a jiné výrobky z PVC, automobilové plasty.

Sešlapáváním plastových láhví výrazně ušetříte místo v kontejneru. Sešlápnutých láhví se vejde do

kontejneru 3x více a výrazně se tak zlevní celý sběr. U láhví nedotahujte uzávěry, uzavřené láhve se nedají lisovat do balíků.

Do kontejnerů na PET láhve patří pouze čisté sešlápnuté láhve od nápojů.

V kontejnerech NESMÍ skončit žádné jiné plasty!

Do kontejnerů na papír patří noviny, časopisy, letáky, sešity, papírové obaly, karton a lepenka.

V kontejnerech NESMÍ skončit papír mastný, mokrý, znečištěný zbytky potravin, nebo krabice od nápojů, použité pleny, obvazy, hygienické potřeby, voskovaný papír, kopíraky, dehtový papír.

Papírové krabice před vložením do kontejneru rozkládejte. Ušetříte tak místo v kontejneru.

Prosíme, dodržujte tyto pokyny při třídění odpadů. Nežádoucí příměsi znehodnocují vytríděnou surovinu, která pak nemůže být recyklována a odváží se na skládku.

Svoz tříděných odpadů v naší obci provádí Městský podnik služeb Kladno, spol. s r.o., speciálním vozem s kontejnerem a hydraulickou rukou, kterou jsou nádoby vysypávány (klasickým popelářským autem, které může po vyčištění svážen tříděný odpad).

Sklo se po svezení po určitou dobu skladuje na překladišti, po sebrání dostatečného množství se předává firmě AMTPříbram, která sklo na automatické lince třídí podle barev, drtí na střepy a ty se následně používají na výrobu nového skla.

Plasty se odvážejí k dotřídění jako celek. Ze směsi plastů se na třídící lince vybírají PET láhve, fólie a pěnový polystyrén. PET láhve se ručně dotřídí podle barev, slisují do balíků a pak následně expedují do Silonu Planá nad Lužnicí, kde se z nich vyrábějí netkané textilie, vlákna a pásy, případně jiným firmám, které se zabývají vývozem PETu do Číny. Použité fólie se vytrídí podle materiálu a barev a znovu se zpracovávají na výrobu granulátu pro výrobu fólií. Pěnový polystyrén se může přidávat do betonu při výrobě speciálních tvárnic s vysokou izolační schopností. Ostatní plasty se mohou dále třídít dle zájmu zpracovatelů, většinou se však zbylá směs používá na výrobu zahradního nábytku, zámkové dlažby nebo obrubníků.

Kde v Buštahradě hledat kontejnery?

- Bouchalka
- Kladenská ulice (u autobusové zastávky "U Macíků" a u Kulturního střediska)
- Palackého ulice (u Hotelu Buštěhrad)
- Pražská ulice (u panelového domu)
- Riegerova ulice (pod autobusovou zastávkou "U Kahance")
- Tyršova ulice (u prodejny potravin)
- Vodárenská ulice (u pošty)

Jarmila Šťastná

ZPRÁVY ZE STAVEBNÍHO VÝBORU

INFORMACE O STAVBÁCH V BUŠTĚHRADĚ

Během podzimu provádělo město několik staveb. Úspěšně probíhá rekonstrukce zámku, kde dochází k výměně nosných prvků krovu a dalším statickým zajišťovacím pracem.

Víceméně úspěšně, i když s určitým zpožděním, běží novostavba šaten v areálu tenisového oddílu. Tam jsou hotovy na nových základech nosné obvodové konstrukce, pod stavbou je připraven ležatý rozvod kanalizace, je uložena nosná konstrukce střešy a chystá se pokládání střešních vrstev.

Uspokojivě probíhá rekonstrukce, či lépe řečeno novostavba opěrné zdi v ulici Revoluční. Bohužel SÚS (Správa a údržba silnic) Kladno, která je správcem komunikace, nepovolila umístění chodníku na straně odvrácené od svahu na úkor šířky vozovky. Největší problémy zatím při stavbě způsobili neukáznění řidiči, kteří si několikrát (než byla silnice přehrazena kamennými obrubníky) odstranili zábrany a projížděli ulicí, v níž byl průjezd dopravním značením zakázán. To způsobilo sesuv další části opěrné zdi a nebezpečné obnažení rozvodu plynu, což bylo nutno řešit speciálním podepřením.

V těchto dnech by měla být zahájena další etapa rekonstrukce rybníka. Historie této opravy je dnes již dost složitá. Jen ve zkratce: město mělo přislíbenou dotaci na provádění těchto prací, čekali jsme během jara na definitivní rozhodnutí o jejím získání. Začátkem léta jsme byli informováni, že dotaci nezískáme, proto bylo rozhodnuto pokračovat v rekonstrukci pouze prostředky města. Nakonec k získání dotace přece jen na poslední chvíli došlo, mezitím však vstoupil v platnost nový zákon o veřejných zakázkách, z něhož vyplynula nutnost nového výběrového řízení, a tedy další časový skluz zahájení druhé fáze rekonstrukce.

Nejproblematičtější stavbou je bezesporu oprava schodiště u DPS. V této věci realizační firma pravděpodobně

Oprava schodiště u DPS. Foto: JK

podcenila rozsah prací a jejich složitost. Prodlevu a navýšení ceny v tomto případě způsobily také archeologické nálezy starých hradních zdí uvnitř násypu původního tělesa schodiště. Nasazení malého počtu pracovníků znamenalo v některých kritických fázích stavby příliš malé tempo a prodlevy, které se spolupodepsaly na odtržení velké části původní opěrné zdi nad schodištěm. Na tomto místě je dlužno říci, že stavební výbor nebyl účasten výběru dodavatele této stavby. Obdobná situace byla i v případě rekonstrukce opěrné zdi v Revoluční a novostavby tenisových šaten. Stavební výbor nedoporučil, aby se vítězem poptávkového řízení stala firma FISA Slaný, neboť nebyl spokojen se způsobem, jakým městský úřad provedl poptávkové řízení. Nicméně hlas stavebního výboru je pouze poradní a na zasedání zastupitelstva, kde byl mými ústy tento názor předložen, byla dána přednost rychlosti započítání prací.

psáno 5. 12. 2004, ing. Jan Kasalický

ZÁMECKÉ OKÉNKO

Do zámeckého krovu se pomocí jeřábu dopravuje nový trám.

Foto Martin Aushaus

Na zámku stále probíhají opravy střední části hlavního křídla. Už je znovu postavená celá zřícená příčná zeď sálu (padlo na ni tolik cihel jako na polovinu rodinného domku) a proveden ztužující věnec. Opravuje se mansardový krov - zdravé prvky jsou ponechány na místě, poškozené se nahrazují formou kopie. Pomocí jeřábu bylo nahoru dopraveno několik nových masivních vazných trámů, které se podvlékly pod původní krov, nyní tesaři pracují na jejich spojení. Celá tato etapa by měla být hotova do konce roku 2004 (v době, kdy vychází toto číslo Zpravodaje, se tedy již pravděpodobně blíží ke konci).

Vzrušující novinkou je nález starých listin v zazděném výklenku. Zatím nevíme, co jsou zač - to určí odborníci, kteří je budou umět ošetřit a přečíst. Jsou však jistě starší než sto let.

Podobné nálezy jsou poměrně časté u starých věží - bylo zvykem při opravě vložit např. do cibule schránku s dobovými texty, pojednávajícími, kdo a za jakých okolností opravu prováděl, někdy i s detaily o řemeslnících a se vzkazy budoucím pokolením, často s novinami a mincemi dokumentujícími dobu.

Ing. arch. Daniela Javorčková

VÝSTAVA O ZÁMKU ZAČALA!

Už jste byli na výstavě "Historie, současnost a budoucnost buštěhradského zámku?" Od 25. 11. 2004 si ji můžete prohlédnout v buštěhradském kulturním středisku - v "Seifertovně" na Kladenské ulici. Výstava je koncipována jako stálá expozice. Otevírací doba je totožná s otevírací dobou knihovny, vstup je volný. Panely se nacházejí v přízemí i v patře. Cílem akce je zpřístupnit občanům maximum informací o zámku. Jak již název napovídá, můžeme vystavené materiály rozdělit do tří skupin:

1) **Historie** - zahrnuje texty o historii zámku od jeho postavení až do roku 2003 se zdůrazněním nejvýznamnějších osobností, které se zámek souvisejí, dále stavebně-historický průzkum, nejstarší obrazovou a fotografickou dokumentaci, staré plány (bohužel původní zámecké plány se nedochovaly, ale našly se například velmi krásné plány na přístavbu zámecké kaple z konce 19. století). Zachycena je i nedávná minulost, kdy zámek vlastnila firma Petersburg; z této etapy jsme zařadili několik zajímavých dokumentů, které dokládají mimo jiné boj Petersburgu s památkáři i reakce města. Vše je doplněno výběrem z článků, které o zámku vyšly v tisku.

2) **Současnost** - pojednává o koupi zámku městem, o tom, jak se získávají dotace, a co už se stihlo opravit. Nechybí aktuální fotodokumentace z oprav.

3) **Budoucnost** - nastiňuje budoucí využití zámku.

Máte také nějaký nápad? Co byste chtěli mít v opraveném zámku? Napište nám o tom do návštěvní knihy! Těšíme se na vaše názory!

*Místostarosta ing. Václav Nový, ing. arch. Daniela Javorčková
doc. ing. akad. arch. Václav Girsy. Foto Martin Aushaus*

Detail - vpravo část mansardové střechy nad sálem s rozebranou krytinou.

Foto Martin Aushaus

Výstava obsahuje řadu unikátních exponátů, například letecký pohled na město z vojenského leteckého mapování z roku 1938, nebo již zmíněné plány zámecké kaple. Na podestě schodiště zároveň vystavuje Luboš Klumber (rovněž občan Buštěhradu) své umělecké fotografie, které pořídil v chátrajícím zámku ještě v době, kdy se jeho zkáza zdála nevyhnutelná.

Vernisáž se konala 25. 11. v kulturním středisku. Z pozvaných velmi důležitých hostů (dva poslanci, hejtmán, zástupci Středočeského kraje, ministerstva kultury apod.) se nakonec nedostavil téměř nikdo, potěšující naopak byla solidní účast kulturních občanů z Buštěhradu i okolí.

Výstavu zahájil pan místostarosta ing. Václav Nový. Následovala hudební vložka, což byly dva flétnové kusy od G. P. Telemanna v podání paní profesorky Petříkové z buštěhradské ZUŠ. Dále promluvil doc. ing. akad. arch. Václav Girsy (nyní hlavní architekt buštěhradského zámku) o kulturních hodnotách Buštěhradu a potřebě péče o zámek (otiskujeme dále) a následovalo pár slov o vlastní výstavě. Poté přišel čas na prohlídku výstavy a bohaté občerstvení.

Těší mě, že ti, kdo přišli, projevovali o zámek živý zájem a naznačovali jistý optimismus do budoucna.

Ing. arch. Daniela Javorčková

Otiskujeme zde řeč Doc. ing. akad. arch. Václava Girsy, kterou pronesl na vernisáži výstavy. Doc. Girsy je považován za jednoho z největších odborníků na obnovu památek v naší republice, projektuje i rekonstrukci Buštěhradského zámku.

Vážené dámy, vážení pánové,

Buštěhrad, povýšený na město králem Vladislavem, je vzácnou lokalitou, místem pevně svázaným s naší národní historií. Ten, kdo přichází nepoučen a zmaten pohledem na haldu na obzoru a neutěšené bezprostřední okolí, by nevěřil, že se jedná o tak

výjimečné místo.

Až do počátku 19. století značnou část města zaujímala rozsáhlá zřícenina gotického hradu. Mohutná pozdně gotická pevnost, opatřená důmyslným opevňovacím systémem, byla největším šlechtickým hradem ve středních Čechách. Vedle hradu na stejném horizontu dominovala monumentální hmota barokního zámku. Malebné městečko se rozkládalo na svazích pod hradem. Máloukteré místo za humny hlavního města bylo tak bohaté na historické události a architekturu. Máloukteré místo bylo tak půvabné.

Hrad během dvou staletí téměř zmizel z povrchu zemského. Byl rozebrán na stavební materiál. Proměnilo se okolí, rozhodně ne k lepšímu.

Chybělo málo a zmizel i zámek. Stačil jen větší závan větru a jediný nosný trám, který zadržoval mansardového krovu, by povolil. Propad střechy střední části by vyvolal pravděpodobně úplnou katastrofu, rozvalení celé střední části zámku. Zřícením zámku by zanikly nenahraditelné hodnoty, paměť místa, tolik důležité provázání s minulostí. Buštěhrad by se stal místem obyčejným, nepozoruhodným, nepřitažlivým.

Proto rozhodnutí města získat zámek je činem hodným úcty a obdivu. Bylo to na poslední chvíli. Je totiž jasné, že jeho záchrana bude pracná, dlouhodobá a finančně náročná. Projevení zodpovědnosti i silného vztahu k místu je v dnešní době něčím výjimečným. Je to vklad do budoucnosti.

Již rok probíhají prvotní záchranné práce, financované s podporou ministerstva kultury i Středočeského kraje.

Návštěvníci vernisáže. Foto Jaroslav Pergl

Tyto práce jsou během na dlouhou trať a budou vyžadovat trpělivost. Souběžně probíhají úvahy, týkající se budoucí funkce, nevhodnějšího využití zámku: jde o to, aby byl užitečný především městu a jeho obyvatelům.

Výstavu, kterou dnes zahajujeme, připravilo město společně s občanským sdružením "Buštěhrad sobě". Má za úkol připomenout důležité kapitoly historie zámku, jeho pohnutý osud, a zároveň je i jakýmsi skládáním účtů. Děkuji všem, kteří tuto prezentaci připravili, a věřím, že Vás zaujme.

Doc. ing. akad. arch. Václav Girsra

ZPRÁVY ZE SOCIÁLNÍHO A ZDRAVOTNÍHO VÝBORU

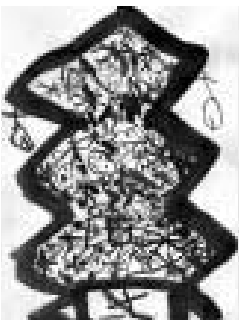
Dovoluji si připojit přehled aktivit sociálního a zdravotního výboru v roce 2004.

Od června 2004, kdy jsem převzala předsednictví výboru po místostarostovi ing. Václavu Novém, se sešli jeho členové celkem čtyřikrát na výzvu ředitelky DPS S. Šumné k projednání umístění žadatelů v Domě s pečovatelskou službou.

K pěti žádostem z roku 2003 přibylo letos dalších sedm, z toho čtyřem žádostem bylo vyhověno. Pro rok 2005 činí tedy počet přihlášených osm.

Další aktivitou sociálního a zdravotního výboru pro letošní rok je uspořádání sbírky finanční hotovosti pro Nadační fond "Rozum a cit", která probíhá právě v těchto dnech a o níž informujeme v samostatném článku.

Tolik krátké shrnutí, ke kterému si ještě dovoluji připojit poděkování za spolupráci všem členům sociálního a zdravotního výboru spolu s přáním příjemného prožití vánočních svátků a úspěšného vykročení do nového roku nejen jim, ale i všem čtenářům Buštěhradského zpravodaje.

NADAČNÍ FOND „ROZUM A CIT“

Sociální a zdravotní výbor si tímto dovoluje občany města Buštěhradu informovat o tom, že na základě oslovení zástupci Nadačního fondu "Rozum a cit" budou v Buštěhradě na označených místech umístěny schránky, do kterých bude možné vhodit finanční příspěvek pro opuštěné děti.

Nadační fond byl založen v roce 1996 manželi Málíkovými a podporuje pěstounské rodiny, které jsou pro mnohé děti z dětských domovů jedinou možností, jak získat vlastní rodinu. Tyto rodiny si berou do péče děti z dětských domovů, které by jinak nepoznaly, co je to mít své "doma". Často jsou to děti problémové, zdravotně nebo psychicky postižené, ale také starší děti nebo děti jiné než české národnosti.

S nadačním fondem spojila svou tvář a stala se patronkou fondu populární herečka Naďa Konvalinková.

Za sedm let své činnosti již Nadační fond podpořil 180 pěstounských rodin částkou přes 6 mil. Kč.

Pokud se rozhodnete i vy přispět na pomoc potřebným, patří vám tímto předem upřímné poděkování.

V případě, že by pro vás bylo pohodlnější zaslat finanční obnos převodem přímo na účet fondu, pak je zde jeho číslo: 268043001/2400.

za sociální a zdravotní výbor Václava Šumná

ZPRÁVY Z KONTROLNÍHO VÝBORU

NUTNOST ZPRACOVÁNÍ ENERGETICKÝCH AUDITŮ OBJEKTŮ

Povinnost zpracování energetického auditu objektů vyplývá ze zákona č. 406/2000 Sb. - Zákon o hospodaření energií. Tento zákon stanoví práva a povinnosti fyzických a právnických osob při nakládání s energií, zejména elektrickou a tepelnou. Přispívá k šetrnému využívání přírodních zdrojů a ochraně životního prostředí v České republice, ke zvyšování hospodárnosti užití energie, konkurenceschopnosti, spolehlivosti při zásobování energií a k trvale udržitelnému rozvoji společnosti.

Na uvedený zákon navazuje vyhláška č. 425/2004, kterou vydalo Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR. Touto vyhláškou se podrobněji stanoví náležitosti o provádění energetického auditu, který zpracují osoby zapsané do seznamu energetických auditorů.

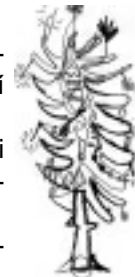
Hodnota, od níž vzniká pro organizační složky státu, organizační složky krajů a obcí a příspěvkové organizace povinnost podrobit své budovy či zařízení energetickému auditu, se stanoví ve výši 1500 GJ celkové roční spotřeby energie. Celkovou roční spotřebou energie se rozumí součet tepelné a elektrické energie, případně další spotřebované energie.

Hodnota, od níž vzniká pro fyzické a právnické osoby povinnost podrobit své budovy či zařízení energetickému auditu, se stanoví ve výši 35 000 GJ celkové roční spotřeby energie. Z uvedených spotřeb energie vyplývá, že jsou především sledovány stavební objekty, jejichž vytápění a přípravu teplé vody financuje stát ze svého rozpočtu. Dále pak přicházejí v úvahu podnikatelé, kteří provozem větších tepelných zdrojů ovlivňují čistotu ovzduší, ale energii si hradí ze svých prostředků.

Energetický audit, který může dle platné vyhlášky zpracovat pouze osoba, jež je zapsána do seznamu energetických auditorů vedeného ministerstvem, představuje určité nemalé finanční náklady. Proto je nutno od návrhů opatření ke snížení spotřeby energie, které audit obsahuje, očekávat finanční přínos za ušetřenou energii. Z tohoto důvodu má zpracování energetického auditu předepsanou osnovu do následujících bodů:

- a) identifikační údaje
- b) popis výchozího stavu

- c) zhodnocení výchozího stavu
- d) stanovení celkové výše technicky dosažitelných energetických úspor v návrhu opatření ke snížení spotřeby energie (3 varianty)
- e) návrh vybrané varianty doporučené k realizaci úspor, která obsahuje vyhodnocení ekonomické a z hlediska ochrany životního prostředí
- f) závazné výstupy energetického auditora včetně evidenčního listu.

Plnění závazných výstupů energetických auditů bude u vlastníků objektů následně provádět Státní energetická inspekce ČR.

Se vzrůstajícími cenami paliv a energie roste i význam dosažitelných úspor. Například použití termoregulačních ventilů u otopných těles, které odstraní přetápění o 1°C znamená roční úsporu paliva cca ve výši 6 %. Energetický audit je nutno zpracovat i v případě, kdy je podána žádost o dotaci ze státních prostředků na realizaci tepelného čerpadla, slunečních kolektorů, využití biomasy atd.

Případné dotazy k energetickým auditům, ale i bezplatnou poradenskou službu v oblasti energetiky je možno získat v Regionální energetické agentuře v Kladně. Jedná se o společnost REAKladno, s.r.o., tel./fax 312645039, e-mail rea@mbox.vol.cz. Bezplatnou poradenskou činnost zajišťuje v pondělí a ve středu (od 14 do 17 hodin) Energetické informační a konzultační středisko (EKIS) zřízené Českou energetickou agenturou u společnosti REA.

V rámci města Buštěhrad se jedná o zpracování energetického auditu objektů:

ZŠ Buštěhrad - stará budova
- nová budova
Domov s pečovatelskou službou
MŠ + MěÚ Buštěhrad

Náklady za zpracování energetických auditů hradí vlastník objektu, což je město Buštěhrad.

Tím bude v příštím roce zatížen rozpočet města.

Doc. ing. Karel Trnoblanský, CSc.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA OTY PAVLA

VÁNOČNÍ VÝSTAVA V ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Základní škola Oty Pavla zve každý rok začátkem prosince rodiče a další přátele školy na Vánoční výstavu a Vánoční akademii. Letos 6. prosince se dveře buštěhradské školy otevřely všem zájemcům snad po dvanácté. Tak dlouhou tradici už tahle akce má.

Před vystoupením žáků v tělocvičně školy se s vámi žádná učitelka, či učitel do velkého hovoru nedá. Na všech je totiž znát nervozita, aby to "klaplo". Řeknete si, že jsou to zbytečné obavy? Ale to jste potom zřejmě žádnou takovou

akci nepřipravovali! Děti, jak už to mají ve své povaze, jsou nevyzpytatelné a o technice, která je k vystoupení zapotřebí, to platí dvojnásob. Různá dětská zaškobrtnutí jsou nakonec ve své podstatě roztomilá a snadno omluvitelná, o technice se to však říci nedá. Naštěstí vše proběhlo jak mělo, děti se snažily dát do svých vystoupení všechno, paní učitelky a učitelé se starali či dokonce hráli, ostatní zaměstnanci pomáhali zvládnout organizaci akademie i prodejní výstavy s mnoha nádhernými předměty, které vyráběli sami žáci či za pomoci a dohledu jejich vyučujících.

V plejádě vystupujících dětí převážně z I. stupně se, po-

dobně jako vloni, objevilo i vystoupení divadelního kroužku lčko. Díky jeho vedoucímu panu Fousovi mám možnost fungování tohoto zájmového útvaru sledovat. Právě proto o to více držím palce, aby se jim podařilo v Sokolovně nalézt nové a dobré místo k divadelnímu zkoušení. Vždyť by byla škoda právě takový kroužek nechat "padnout".

Pořád jen samá chvála? Copak by se nenašlo něco ke kritice? Ale našlo. Bylo a bohužel stále je tím, co zasluhuje kritickou výtku, ne zrovna slušné chování některých diváků v tělocvičně. Mnoho diváků se ani tak nebaví programem, jako spíš se známými, které zde po delší době potkali. Šum v tělocvičně, která dobrou akustikou neoplyvá, tak vzrůstá a proto se nelze divit, že potom není pořádně slyšet. Děti si toho všimají a rozhodně to pro ně není dobrý příklad. Navíc to ani není slušné, věnovat pozornost něčemu jinému než tomu, čemu tolik dospělých a dětí věnovalo nemálo času a energie, aby mohli ukázat, co všechno dovedou.

Marek Veselý

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ

V tomto školním roce se začíná dařit žákům, kteří nás reprezentují na sportovních soutěžích.

Ve čtvrtek 23. 9. se chlapci ze 6. a 7. tříd zúčastnili turnaje v malé kopané. Vyhráli svoji skupinu a postoupili do okresního kola, které se bude hrát v jarních měsících roku 2005. Úspěch je cenný tím, že porazili velké kladenské školy - 14. ZŠ, 9. ZŠ a dokonce žáky fotbalové 4. ZŠ Kladno.

Ani chlapci z 8. a 9. tříd nezůstali pozadu za mladšími spolužáky. Ve středu 29. září se zúčastnili turnaje v malé kopané. Opět se jim podařilo vyhrát základní skupinu a postupují stejně jako mladší do okresního kola. Dokázali vyřadit 1. ZŠ a 12. ZŠ Kladno, ZŠ Kamenné Žehrovice a ZŠ Pchery.

Dalším úspěchem našich žáků bylo vystoupení na okresním kole přespolního běhu v Kladně. Startovalo více než sto žáků základních škol v jednotlivých kategoriích.

Naši žáci se umístili na 7. místě (při součtu umístění) ve všech zúčastněných škol. Nejlepších výsledků dosáhli:

- 2. místa - Paumerová, Kaštánek
- 4. místa - Šafr, Bláhová, Steiner
- 6. místo - Heroldová
- 13. místo - Voldánová

V dlouhodobé soutěži škol Kladenska, kam se započítávají výsledky všech sportovních soutěží ve školním roce, je naše škola zatím na 2. místě.

Musíme všem našim reprezentantům poděkovat za jejich sportovní výkony a příkladnou reprezentaci školy.

*Mgr. Pavel Beran,
ředitel školy*

ZPRÁVA O ČINNOSTI RADY ŠKOLY

Květen 2004

Rada školy vzala na vědomí ukončení členství v radě školy ing. Jitky Leflerové z důvodů její vytíženosti. Novou členkou rady školy byla jmenována Veronika Kellerová, členka zastupitelstva.

Ing. Ilona Heroldová oznámila své odstoupení z rady školy z důvodu pracovní zaneprázdněnosti. Novým členem rady školy (a zároveň novým předsedou) z řad rodičů byl navržen pan ing. Jiří Müller.

Ředitel školy zveřejnil na internetových stránkách školy výzvu o připravenosti vedení školy bezodkladně prošetřit jakékoli podezření či pochyby rodičů, kteří by existenci šikany na škole být jenom naznačovali. Informace o ní přislíbil ředitel školy zveřejnit.

Z řad rodičů i absolventů ZŠ přicházejí znepokojivé informace o nedostatečné připravenosti žáků (rozsahem vědomostí) pro následné studium na školách středního stupně. Zástupci školy považují tyto zvěsti za nepodložené. Pokles známkového hodnocení při přechodu žáka na vyšší stupeň školy je zcela normálním jevem. Výsledky "Scio-testů" prováděného na škole neukazují významnější odchylky od průměru v ČR. Rada školy se podrobně zabývala otázkou, jak zvýšit zájem rodičů o zápis dětí do ZŠ v Buštěhradě.

Radou ZŠ doporučená a ředitelstvím ZŠ akceptovaná výuka podle systému základních škol na II. stupni měla započít ve školním roce 2004/2005. Do dvou let (po schválení příslušnými orgány) bude na všech školách v ČR probíhat příprava na tzv. rámcový vzdělávací plán, schválený MŠTM. Ředitel školy Mgr. Beran chce zaměření školy orientovat blíže požadavkům současného systému základní školy v souladu s doporučením rady školy a přesvědčením o vyšší kvalitě základní školou nabízené vzdělanostní úrovně absolventů. Systém obecné školy (dle které místní ZŠ dosud funguje) je více zaměřen na společenskovedné obory (nauka občanská, rodinná, dramatická a pod.) a na rozvíjení komunikativních než vědomostních znalostí žáka.

Listopad 2004

V září tohoto roku nastoupilo do dvou prvních tříd místní ZŠ méně dětí, než se jich hlásilo, což bylo důvodem pro jejich neplánované sloučení, plánované na 28. 9. 2004. Z řad rodičů vzešla iniciativa dosáhla za podpory SRPŠ a Rady ZŠ oddálení uskutečnění tohoto plánu do pololetí, kdy jedna z paní učitelek odchází na mateřskou dovolenou.

Vzhledem ke změnám ve školském zákoně, který vstoupí v platnost 1. 1. 2005, rodiče žádají o zachování obou prvních tříd až do konce školního roku 2004/2005. Řešení vidí v možnosti uhrazení zvýšených nákladů (na provoz jedné z těchto tříd) zřizovatelem, o což tato iniciativa požádala. Mgr. Tesařová (zástupkyně ředitele školy) vyjádřila potřebu získání bližších informací na příslušném ministerstvu, aby byla žádost v souladu s ještě nevydanými prováděcími

předpisy. V případě, že ano, a zřizovatel by pokryl vzniklé náklady, škola by byla schopna, i když ne lehce, zabezpečit jednu pracovní sílu pro výuku dětí na druhé pololetí.

Rada školy podpořila žádost o přidělení dotace škole pro možnost zachování obou prvních tříd do 30. 6. 2005.

Ing. Jiří Müller, předseda rady školy

VÝROČÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY (1939-2004)

Začátkem listopadu uplynulo už dlouhých 65 let od založení mateřské školy v Buštěhradě. Ano, už tolik let je této věčné mladici, ze které se ozývají a stále ozývají veselé dětské hlásky.

Díky úsilí a snaze několika málo buštěhradských občanů byla založena k 1. listopadu 1939 jedna třída mateřské školy. Byla v 1. patře v zámku. Ale už po měsíci byla škola rozšířena o další třídu a nastalo stěhování do přízemí. Pod podloubím, hned vedle kostela, byla pak delší čas dvoutřídní mateřská škola. Místnosti nebyly příliš vábné a inventář velice jednoduchý - 40 židliček, 20 dvoumístných stolků a dvě tabule. Pro MŠ je nechal zhotovit místní odbor Ochrany matek a dětí. Obecná škola přidala některé věci, které mohla postrádat. Mateřská škola byla totiž pod správou Obecné školy a v jejím čele stál řídící učitel pan Karel Dörfler a od roku 1942 pan Rudolf Babyka. Provoz MŠ byl také přizpůsoben rozvrhu Obecné školy, to znamenalo, že MŠ byla v provozu od 8 hodin do 11.30 hodin, kdy si maminky odvedly děti domů na oběd a ve 13 hodin je zase přivedly. Ve středu a v sobotu odpoledne bylo volno. Ráno si děti nosily z domova s sebou svačinu, kterou v určité době snědly.

Když byla otevřena druhá třída, nestačily židličky. Tak je také rodiče přinesli z domova. Tenkrát navštěvovalo MŠ kolem 70 dětí.

První učitelkou byla paní Marie Šťastná, do druhé třídy nastoupila paní Jiřina Novotná. Učitelky platil stát, věcné náklady hradil městský úřad. Obě paní učitelky bydlely v

Praze, a tak koncem školního roku požádaly o přeložení.

O prázdninách tohoto prvního školního roku byla MŠ v provozu pro děti matek, které pracovaly na žních. V této době a pak o příštích prázdninách jsem zde pracovala, abych splnila studentskou pracovní povinnost. Po oboje prázdniny jsem spolupracovala s tehdejší praktikantkou MŠ Toničkou Kalíkovou, provdanou Kupkovou, a věřte mi, že i dnes si na tuto dobu vzpomínáme a připomínáme si některé příhody, pamatujeme si i několik dětských jmen.

A vidíte, tahle nedobrovolná povinnost mě profesně ovlivnila po celý další život.

Ve srovnání s dnešními mateřskými školami to byl vlastně pravěk mateřinek. Na vlastní kůži jsem si za pár let vyzkoušela, jaký to byl pro matku "fofr", aby dítě přivedla, podala mu oběd, znovu ho vypravila a odvedla do školky. K té zdrobnělině "školka" mám dnes už jiný vztah. Ono je to takové domácké, milé a přítulné slovíčko, které jsem dřív dost dobře nesnášela a opravovala jsem ho. A dnes mi nevádí.

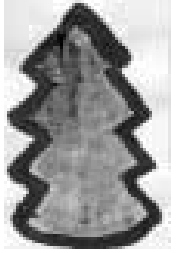
Až do září roku 1951 se mateřská škola velice často stěhovala a pendlovala mezi zámekem, školou a Sokolovnou. K uvedenému datu však dostala novou střechu nad hlavou na dlouhou dobu. Dostala jednu třídu, dva kabinetu a kus chodby v nově postavené škole v Tyršově ulici čp. 77. Bylo to v "nové škole". MŠ byla v té době jednotřídní, takže místo krásně stačilo. Velkou výhodou pro matky byl také k tomuto datu zavedený celodenní provoz se stravováním.

Při další reorganizaci ve školství se mateřská škola v Buštěhradě osamostatnila a k 1. 11. 1953 dostala vlastní ředitelku. Stala se jí paní Květoslava Opltová, rozená Micková, která tu již několik let pracovala. Zájem rodičů o umístění dětí sílil, a tak 1. 1. 1954 byla pro MŠ uvolněna další třída s příslušnou částí chodby. Tak se z MŠ stala zase dvoutřídní

a prostory byly odděleny uzamykatelnou přepážkou. Ze tříd byly třídy MŠ, z chodby šatna a jídelna a z jednoho kabinetu ložnice a ze druhého hned po původním nastěhování byla kuchyně. Ta byla také vybavena tak jednoduše, že to stojí za zmínku. Kamna na uhlí (to si kuchařka nosila ze sklepa staré školy),

Mateřská škola v roce 1940 před zámekem. Vlevo sedí pan Oplť (tatínek paní Cachové), nad ním stojí řídící učitel Dörfler, uprostřed paní učitelka Šťastná, vpravo paní učitelka Kupková. Foto archiv M. Horové

skříň na potraviny, kredenc, velký dřez se studenou vodou (bojler přišel až za pár let), pár stolů. A tady se vařilo později až 100 obědů denně.

V letech 1952 a 1953 byla skupina dětí poprvé ve škole v přírodě, kterou pořádal Školský odbor ONV v Kladně. Bylo to v Deštné a ve Sloupu v Čechách. Pro zdraví dětí

to bylo velmi dobré, vždyť v Buštěhradě začala právě prášit halda. Místo pro Buštěhrad však bylo málo. Díky pochopení MNV se řešení našlo, a tak pravidelně od roku 1958 jezdila MŠ do školy v přírodě. Bývalo to na tři týdny v létě a jeden týden v zimě.

Stavy dětí ve třídách se zvyšovaly až na 35 dětí ve třídě. Pro srovnání - dnes je ve třídě nejvýš 25 dětí. Kromě toho bylo povoleno přijímat v odůvodněných případech děti mladší než tříleté. Pamatuji dobu, kdy v mladší třídě bylo 38 dětí, z toho 6 mladších 3 let. I když paní ředitelka už dlouhou dobu žádala o zřízení jeslové třídy, byl stav řešen přidělením další paní učitelky do přeplněné třídy. K 1. 1. 1963 bylo konečně povoleno jeslové oddělení. Bylo umístěno v dosavadní ložnici. Ta byla zrušena a ve všech třech třídách se denně rozkládala lehátka.

MNV začal plánovat stavbu mateřské školy a v roce 1974 byla stavba povolena. Většina prací se při výstavbě prováděla v "Akci Z" brigádnicky. Buštěhradští občané tu odpracovali tisíce hodin. Stavba začala v září 1974 a slavnostní předání a otevření MŠ se konalo 14. ledna 1978. V pondělí 16. ledna tu začal normální provoz pro 135

Mateřská škola v roce 1954 v areálu školy. Vpravo paní ředitelka Opltová, vlevo učitelka Horáková ze Hřebeče. Foto archiv V. Cachové

dětí. Škola byla čtyřtřídní, v jeslovém oddělení bylo 30 dětí, v ostatní třídách po 35 dětech. Po 12 letech věčného stěhování a víc jak po 27 letech v budově ZŠ dostala jedna z nejstarších mateřských škol na okrese vlastní budovu.

Časem ji postihly různé reorganizace, změny názvu i úbytek dětí, takže v současné době je

trojtřídní, ale vždycky, přes všechny potíže, měla a má dobrou úroveň výchovné práce.

Paní ředitelka Opltová odešla v roce 1985 do důchodu a po ní stala ředitelkou dosavadní učitelka paní Zdeňka Kroupová. Ta odešla do důchodu v roce 1997 a od ledna 1998 byla v konkurzu vybrána paní Jitka Šimová z Kladna. A protože historie se ráda opakuje, od 1. 1. 2003 je MŠ opět pod vedením pana Mgr. Pavla Berana, ředitele základní školy.

Ještě jednu zajímavost jsem našla v jednotlivých dílech kroniky: založení MŠ v roce 1939 není vůbec v kronice zapsáno, zmínka není ani o jejím nastěhování do budovy nové školy. První zmínku o MŠ jsem našla až v roce 1957, kdy tehdejší pan kronikář v oddíle "Kultura" napsal: "Také mateřská škola předvedla hezkou besídku."

Závěrem svého povídání chci všem současným i budoucím žákům mateřské školy popřát, aby se jim tam líbilo a aby měli na svou "první školičku" hezké vzpomínky. A paním učitelkám lásku k malým svěřencům a radost z práce.

Věnceslava
Cachová

Otevření nové budovy mateřské školy na Hřebečské ulici v lednu 1978. Foto archiv Buštěhradského zpravodaje

ORGANIZACE A SPOLKY

V DPS SE ŽIJE

V Buštěhradě žijí obyvatelé v DPS, já říkám v "doměčku", šest let. To, že tu opravdu žijí a snad si i užívají, bych vám ráda popsala v následujících řádcích. Vybrala jsem si období posledního půl roku. Neznamená to, že se do této doby nic nedělo, jen chci napsat zprávu a ne román.

Již tradičně s obyvateli oslavujeme jejich významná životní výročí. V červenci jsme všichni popřáli ke krásnému životnímu jubileu paní Anně Štádlíkové a spolu s ní jsme si zazpívali a povesečili se. Pan Zdeněk Štefek na počátku září spolu s námi oslavil své osmdesátiny, při kterých nám dokonce hrála "živá muzika", pan Bláha. Zpívalo se a došlo i na tanec, nikomu se nechtělo ukončit tak vydařenou oslavu, při které nám dělali hostitele synové pana Štefka.

V září se byli někteří obyvatelé podívat ve Středisku pečovatelské služby FONTÁNA v Kladně, kde si prohlédli krásné výrobky, které vytvářejí senioři v tamním klubu. Společně s nimi jsme si také zazpívali, hodinka, kterou jsme tam strávili, byla inspirující a velmi příjemná. K tomu, aby se naši senioři mohli do Kladna pohodlně dopravit, nám pomohla paní Nová, které za to patří náš velký dík. Paní Kučerová, ředitelka FONTÁNY, je velmi vstřícná, a tak se s námi domluvila na spolupráci, již 13. 10. jeli někteří naši obyvatelé společně s "kladeňáky" na Svatou horu u Příbrami.

Za vydařený považujeme také turnaj v Člověče nezlob se, u něhož se obyvatelé výborně bavili. Bylo úžasné pozorovat jejich zápal a bojovného ducha, který se v nich probudil. Někdo měl štěstí více, někdo méně, ale na konci bylo všem určitě dobře ze společně prožitých chvil.

V říjnu jsme společně navštívili divadlo v Kladně. Původně jsme měli zhlédnout představení "Kdekdo to rád horké", ale z důvodu nemoci herečky Mixové jsme měli možnost se podívat na náhradní představení také velice známé komedie "Sluha dvou pánů". Nikdo z nás nelitoval, bavili jsme se výborně a ocenili výkon kladenských herců.

Již dvakrát nás navštívila paní Petříková z Fontány, která si s našimi obyvateli popovídala o důležitosti aktivního života v seniorském věku a také nám ukázala, jak je možné se bavit. Úspěch měla nejvíce návštěva kdy, jsme si společně zacyčili, zatancovali a zazpívali a vlastně jsme se vůbec nemuseli zvednout ze židle.

Již tradičně nás jedenkrát za měsíc navštěvuje knihovník pan Samek, kterého si obyvatelé velmi oblíbili. Předčítá z knížek, povídá si s obyvateli nejen o knížkách, a pokud si obyvatelé přejí, knížky i přináší a půjčuje. Moc mu za jeho trpělivost děkujeme.

Novou tradicí se stala i návštěva harmonikáře pana Ryse z Kladna, který obyvatele rozezpívá svou hrou na heligonku. Pan Rys nejen hraje, ale také je to velice veselý a společenský pán, který k nám přinese vždy trochu toho svého optimismu a dobré nálady.

Všechny tyto naše aktivity doplňuje ještě možnost sejít se společně s pečovatelkou Simonou Horníčkovou a vytvářet spoustu hezkých věcí, jež nám zkrášlují naše prostředí.

Hlavně se tu scházejí ženy, které si u práce také popovídají, někdy se zastaví i mužská část obyvatel, a to bývá i veselo.

Velice se těšíme na další koncert, který u nás pořádá Hudební škola Buštěhrad 14. 12. Pan ředitel Bednář se svými kolegy a žáky tak zahájí tradiční návštěvy a vystoupení dětí před přicházejícími Vánoce a jistě nás naladí do sváteční atmosféry. O tom, jak prožijeme prosinec a vánoční svátky, vás budeme informovat v dalším čísle BZ.

Společně máme spoustu dalších plánů a k tomu, abychom je mohli všechny uskutečnit, nám pomáhají naše pečovatelky, paní Simona Horníčková a Marta Wiesnerová a masér pan Jaroslav Burgr, všem moc děkuji a přeji hodně sil při jejich nelehké, ale záslužné práci.

Věřím, že jsem vám přiblížila život v DPS a ukázala, že to není žádné "odkladiště" starých lidí, ale pouze možnost, jak nově a aktivně prožít věk moudrosti.

Oslava narozenin p. Štefka. Foto: archiv DPS

PODĚKOVÁNÍ: DPS děkuje paní Maršálkové za darování šicího stroje MINERVA, který využijeme při ručních pracích. Děkujeme také slečně Petře Havránkové, jež nám již druhý rok pomáhá s vánoční výzdobou celého domu.

VÝZVA PRO SENIORY

Dovolují si oslovit všechny seniory, kteří by se chtěli podílet na vytvoření "KLUBU DŮCHODCŮ" nebo "DÁMSKÉHO KLUBU".

Členové klubu by se mohli scházet v prostorách DPS, jejich činnost by se odvíjela od společných zájmů. Například společné posezení při ručních pracích, výměny receptů, pořádání výstav ručních prací, turistika, výlety, dovolené, společné návštěvy divadla, pořádání zajímavých přednášek nebo jen povídání a předávání zkušeností a pomoc těm, kteří ji potřebují. Vy, kteří máte chuť věnovat svou energii do budování něčeho nového zatelefonujte do DPS na 312 250 003, nebo 312 250 280, p. Šumná.

NABÍDKA NOVÉ SLUŽBY

Od července je v DPS pro vás připravena další služba, která vám pomůže v péči o vaše tělo. Přijďte využít službu PEDIKÚRY, kterou vám poskytne paní Simona Horníčková.

Pro tuto službu je speciálně vyškolená a ke své práci používá kvalitní pomůcky, které chrání vaše zdraví a zajišťují bezpečný provoz. Pedikúru neprovádíme denně, pouze při službě paní Horníčkové, proto je výhodnější se objednat telefonicky na č. 312 250 003. Cena pedikúry je 70,- Kč.

SBÍRKA PRO DIAKONII BROUMOV JIŽ POTŘETÍ

Již třikrát se nám podařilo naplnit celou avii věcmi, které naši spoluobčané vyklidili ze svých domácností. Při této akci, kterou společně pořádá DPS, MěÚ Buštěhrad a Červený kříž, se vždy podaří spojit potřebné s užitečným. Diakonie Broumov je organizace, jež soustřeďuje nejen oblečení, ale spoustu věcí, které vždy vyjmenováváme při každé nové sbírce. Tyto věci potom třídí a dále předává potřebným lidem, nebo je zpracovává na svých linkách a dále upotřebí jako druhotnou surovinu. Důležité přitom je, že jsou při této práci zaměstnáváni lidé, kteří těžko práci hledají, a dostává se jim tak potřebného pocitu důležitosti. Tato sbírka je organizována vždy na jaře a na podzim, proto se můžete již dnes začít připravovat na jarní sbírku. Termín vám včas oznámíme. Ráda bych poděkovala hlavně členkám Červeného kříže paní Olze Procházkové, Jiřině Týblové, Haně Maršálkové, Vlastě Tábořské a Janě Spálenkové, protože jsou ochotné vždy celé dva dny strávit v "hasičárně" a postarat se o všechny, kteří tam přijdou.

*Zprávy z DPS připravila ředitelka DPS
Stanislava Šumná*

LÁZNĚ V DPS BUŠTĚHRAD

Již od nepaměti je vodoléčba nedílnou a nezbytnou součástí všech rehabilitačních léčebných postupů. Setkáte se s ní téměř ve všech zdravotnických a rehabilitačních zařízeních a sportovních centrech a neznám lázně, které by tuto proceduru nevyužívaly k léčení. Nemusíte jezdit přímo do lázní. Naše DPS Buštěhrad vám již šestým rokem nabízí na výběr tři samostatné vodoléčebné procedury.

Perličková koupel

Tato vodoléčebná procedura pracuje na principu kompresoru, který vhání přes trysky uložené na dně vany vzduch do vody. Výsledkem je tzv. perličková koupel. Při této proceduře dochází k celkovému uvolnění svalového napětí. Má blahodárné účinky na centrální nervový systém a v neposlední řadě v důsledku zvýšeného prokrvení celého organismu napomáhá k odplavování toxických látek z těla. Jejich účinky jsou patrné již po několika procedurách.

Vířivá koupel

Při této proceduře pracuje velice výkonné čerpadlo, které

nasává vodu z vany a poměrně složitým rozvodem ji přivádí zpět do lázně masážními tryskami různé velikosti a tím pádem i intenzity proudu vody. Každá tryska má svou specifickou úlohu při masírování těla. Při proceduře jsou masírovány krční trapézové svaly, všechny zádové svaly, svaly horních a dolních končetin. Dále klouby kyčelní, kolenní a ramenní. Tato procedura je vynikající při svalových kontrakcích, bolestech kloubů a na celkové uvolnění. Pravidelnost zvyšuje účinek této procedury.

Podvodní masáž (subakvální masáž)

Při této proceduře pracuje rovněž velice výkonné čerpadlo, které nasává vodu z vany, ale zpět do lázně ji přivádí pouze tlakovou hadicí, kterou rehabilitační pracovník provádí celkovou podvodní masáž. Výhodou této procedury je to, že tlak v hadici si může pracovník řídit sám.

Přístroj může pracovat v rozmezí 0-4 atmosféry, což je dostačující rozmezí pro uspokojení potřeb všech klientů. Při této proceduře se rehabilitační pracovník po dohodě s klientem může zaměřit na tu část těla, na kterou je potřeba, a naopak vynechat místa, jež jsou citlivá na silnější proud vody. Tato procedura je díky své variabilitě velmi vhodná také pro sportovce, když je potřeba svaly předeřhát a prokrvit. Pravidelností podvodní masáže kombinované s přiměřeným cvičením je možné dosáhnout vynikající fyzické kondice.

Vodoléčbu je možné využít samostatně, nebo ji kombinovat s klasickou masáží.

Vodoléčbu a masáže můžete využívat v běžnou pracovní dobu maséra v DPS Buštěhrad.

- Po 12.30-21.00 hod
- Út 7.00-15.30 hod
- St 12.30-21.00 hod
- Čt 12.30-21.00 hod
- Pá 7.00-15.30 hod

Srdečně vás zve a na vaši návštěvu se těší masér
DPS Buštěhrad

Jaroslav Burgr

Masér J. Burgr při práci. Foto S. Šumná

Přijďte si do Městské knihovny v Buštěhradě půjčit zajímavou knihu. Mezi novinkami najdete i tyto:

HAWKIN, Stephen W: Stručná historie času. 1.vyd. Praha : Set Out, 2003. 191 s.

Knihy vzpomínek nositele Nobelovy ceny za fyziku vám přiblíží nejen teorii relativity a kvantovou teorii relativizace, ale i docela obyčejné příhody prakticky uvažujícího vědce v nedefinovatelném světě nahodilých situací.

MAHLER, Zdeněk: Nokturno. 1.vyd. Praha : Primus 2000. 106 s.

Poutavá novela o tragickém osudu obyvatel sousedních Lidic.

ŘIVNÁČ, František: Řivnáčův průvodce po Království českém.. 2.vyd. Praha : Baset, 2004. 501 s.

Přetisk nejstaršího turistického průvodce po Čechách. Najdeme zde množství tipů k výletům a zajímavé bude porovnat podle bohaté fotografické přílohy změny krajiny i pamětihodností po více než stu letech.

GILBERT, Martin: Židé ve 20. století. 1. vyd. Praha : Baset, Arista, 2003. 375 s.

Dějiny Židů, jejich dosud nekončící exodus, pochopení pohnutých osudů tohoto těžce zkoušeného národa za obou světových válek, vznik státu Izrael, judaismus, sionismus, a význačné osobnosti v jediné obsáhlé knize.

KUČA, Karel: Atlas památek - Česká republika. 1.díl. A - N 1..v. Praha : Baset Arista, 2003. 376 s.

KUČA, Karel: Atlas památek - Česká republika. 2.díl. A - N 1..v. Praha : Baset Arista, 2003. 376 s.

Architektonické památky, kulturní památky, přírodní rezervace z celých Čech jsou vhodným pramenem informací a zároveň inspirací pro každého, kdo dává přednost poznání bližšího okolí před cestováním po světě.

KLÍMA, Ivan: Milostné léto. 3.vyd. Praha : Academia, 2001 197 s.

Tragikomický milostný román klasika současné literatury.

VANIER, Jean: Cesta k lidství. 1.vyd. Praha, Portál 2004. 281 s.

Vyprávění a postřehy nevšední osobnosti věnujícího se zdravotně postiženým lidem.

LÉVINE, Karen: Hanin kufřík. 1.vyd. Praha : Židovské muzeum, 2003. 117 s.

Osudy obyčejného dětského kufříku, který po téměř detektivním pátrání propojil Japonsko a český Terezín. Po mnoha cizojazyčných vydáních snad zaujme i čtenáře českého.

EYRE, Linde: Jak naučit děti hodnotám. 1.vyd. Praha : Portál, 2000. 157 s.

Praktická příručka pomáhající rodičům předat svým ratolestem hodnoty jako: poctivost, odvahu, sebekázeň, věrnost, úctu, srdečnost a mnoho dalších morálních hodnot.

KOHOUT, Pavel: Nápadny svaté Kláry. 1.vyd. Praha : Paseka, 2004. 275 s.

Společenský satirický román nám připomene naši nedávnou minulost a přivede nás k zamyšlení, co má vlastně pro nás skutečně v životě cenu.

WORDSFORTH, William: Jezerní básníci. 1.vyd. Praha : Mladá fronta, 1999. 214 s.

Poznejte "Britské Máchy a Erbeny" v jedinečném výboru Zdeňka Hrona.

STARÁ, Ester: Žežicha se nežiká. 1.vyd. Havlíčkův Brod : Fragment 2004. 87 s.

Logopedické říkanky, zábavné úkoly a jazykolamy pro naše nejmenší.

Upozorňuji, že Knihovna bude z důvodu dovolené od 20. 12. 2004 do 3. 1. 2005 uzavřena.

Všem čtenářům a příznivcům knihovny přeji pokojné a požehnané vánoce a v roce 2005 dobrou náladu nad stránkami knih! Na vaši návštěvu v knihovně se těší

Jiří Samek

MATEŘSKÉ CENTRUM BUŠTĚHRADSKÝ PELÍŠEK

NOVINKY PRO MAMINKY

Vážení a milí čtenáři BZ, milé maminky!

Chci touto cestou poděkovat vám všem (nejen městu a technickým službám), kdo jste se na přípravě a zdárném průběhu listopadových dnů otevřených dveří v MC podíleli. Jejich cílem bylo povzbudit všechny zájemce i jen tak zvědavé lidičky, aby k nám zašli a zeptali se i přímo, co to tam vlastně, pro koho a proč vymýšlíme (a nesedíme raději s dětmi samy doma...).

Svou návštěvou nás poctili a podporu činnosti vyjádřili i páni ředitelé místních škol Mgr. Beran a Mgr. Bednář (díky za kytičky i originální obrázky!). Na poslední chvíli dorazil i "náš" pan doktor Skála - ještě že jsme to kvůli unavené roční Šárce v pátek nesbalily o půl hodiny dříve a banánový dort i bábovka mohly najít dalšího ctěného konzumenta.

Přišly i osoby méně známé, ne však méně vážené - dvě babičky a maminka od dětí už větších (20 let?). Mile nás překvapilo, že několik dětí ze školy bylo na naše MC zvědavých též a přišlo dokonce na vyrábění a hádání po oba dny.

Tyto dny nebyly určené jenom pro maminky s malými dětmi, jak se možná na

první pohled mohlo zdát. Budu-li hodnotit jejich výsledek pouze matematicky, zní neuvěřitelně - na prostoru přibližně 12 metrů čtverečních se za dva dny vystřídalo celkem 55 návštěvníků včetně dětí ve věku 0 až 8 let. Jen tak pro zajímavost, když už počítám - průměrná návštěvnost MC Buštěhradský pelíšek v tomto roce dosáhla 13 osob za den. Rekordní počet návštěvníků v jednom běžném provozním dni činil 18 lidí (slušná hustota na 36 metrů krychlových vzduchu...)

Největší radost máme z jednotného tvrzení všech návštěvníků, že je to u nás sic malé, ale milé. Kdo nevěří, ať tam běží...!

*

V měsíci listopadu proběhly v našem MC ještě dvě další akce, které podpořily zájem o naše MC.

První byl dvoudenní minibazárek dětského oblečení, díky kterému k nám našlo cestu - doufáme, že ne naposled - minimálně pět nových maminek z Buštěhradu, Lidic a Hřebče (i když naše plakátky se na veřejných prostranstvích objevily teprve dva dny před jeho konáním). Pro příznivý ohlas budou následovat další.

Zcela jedinečná byla přednáška archeoložky PhDr. D. Stolzové nazvaná "Pojďte, paní, budeme si hrát - na archeology", která svému názvu opravdu dostala. Věřím, že možnost sáhnout si na střepiny nádob starých tisíce let, možnost počítat mince z římské říše ve vlastní dlaní, natáhnout si pozlacený prstýnek, patřící jistě vznešené paní ze středověku, a možnost naučit se vidět v lesním pahorku zbytky mohyly z dávných dob byly pro každou z nás nevšedním zážitkem.

Přišla i jedna milá paní, jen tak, odběhla k nám

Do MC se přišel podívat i ředitel. ZŠ Mgr. Pavel Beran

Den otevřených dveří v MC

"v zástěře od plotny" již podruhé. Budiž její počín příkladem i pro jiné, aby bylo jasné, že na naše akce (ale třeba i na kafe, vejdemo-li se) můžou nejenom maminky na MD, ale, kdo má o danou problematiku zájem a nevdá mu přítomnost malých dětí (i s maminkami).

Na všechny další návštěvníky Mateřského centra Buštěhradský pelíšek se těší všichni členové sdružení.

Poznámka na okraj: Členství ve sdružení není pro vstup na akce pořádané MC podmínkou, jak se možná mnozí domnívají. Návštěva v MC kromě slušného chování k ničemu jinému nezavazuje.

Monika Mňuková,
foto archiv MC

je dramatický kroužek, který od 13. října 2003 působí v Základní škole Oty Pavla v Buštěhradě. Přestože nás od prvního dne provází trvalý problém s prostorem, kde zkusit a hrát divadlo, i přes tyto překážky se nám podařilo vystoupit s první scénkou "Rejža v rejži" ve školním pořadu "Akademie 2003". Po vánočních prázdninách se pro nás našel vhodnější prostor než byla školní chodba, a tak jsme ve školní družině začali nacvičovat nový pořad. Od městského zastupitelstva jsme dostali částku 20 tisíc, abychom si mohli nakoupit zvukovou a světelnou techniku i materiál pro zhotovení rekvizit a kulís.

V úterý 23. března 2004 byla generálka nového pořadu a druhý den od 9.00 hod. jsme už hráli pro první diváky, a to žáky a paní učitelky z 1.A a 1.B naší školy. "DIVOTVORNÁ KNÍŽKA" byl komponovaný pořad jazykolamů, básniček a dvou pohádek s maňásky, který po 45 minut provázela dvojice harlekýna a klauna. Ve čtvrtek 29. dubna jsme hráli pro žáky ze 2. třídy. Podle potlesku našich malých diváků se první představení zdařila. Těšili jsme se, že 9. června zahrajeme divadlo i našim malým kamarádům z mateřské školy, ale bohužel jsme se museli začátkem tohoto měsíce z družiny vystěhovat. Do konce školního roku pro nás zbylo místo jen na lavičce školní zahrady. Přesto jsme pokračovali v nacvičování pohádky.

Navic jsme s několika dětmi o sobotách vyráběli a malovali kulisy u nás na zahrádce v Lidicích, které nyní chceme představit na vánoční výstavě v naší škole. Během školního roku 2003-2004 jsme navštívili představení pohádky "Bubáci a hastrmani" amatérského souboru v Kladně - Divadélka U Zvonu. Zhlédli jsme zkoušku školního divadla Vrtule ve 3. ZŠ Slaný, generálku "Kdekdo to rád horké" ve Středočeském divadle v Kladně a představení hry "Maryša" v Národním divadle v Praze.

Nový školní rok 2004-2005 jsme s "ÍČKEM" začínali opět na lavičce školní zahrady. Po pochopení naší situace od paní vychovatelky Marušky Horové a za souhlasu hlavní vychovatelky Aničky Holejšovské jsme našli velmi rychle

"střechu nad hlavou", a to opět v jedné družině. Neboť v původní místnosti, kde jsme dříve nacvičovali, je nyní nová třída pro prvňáčky. Pro další rozvoj školního divadla je tento prostor malý a zcela nevyhovující.

Díky vedení školy a městského zastupitelstva se pro

nás hledaly vhodnější prostory. Našlo se místo v Sokolovně. Jednání mezi mnou a starostou Sokola Buštěhrad panem Františkem Rákem bylo vstřícné, a tak máme naději, že od ledna 2005 bychom mohli nacvičovat i hrát divadlo v buštěhradské Sokolovně. Veškeré vybavení, tzv. fundus, bychom mohli mít uskladněný v prostorách školy. Do Sokolovny bychom si brali jen to, co právě používáme. Pamětníci si jistě vybaví, že by to neby-

lo poprvé, kdy se v Sokolovně hrálo divadlo. Rádi bychom dokončili přípravu nového představení, které bychom chtěli sehrát dětem z MŠ a ZŠ a také pro rodiče a veřejnost z Buštěhradu a okolí. Cílem Divadelního klubu ÍČKO bude zaujmout co nejvíce dětí pro mimoškolní činnost a také

divadlem zviditelnit Základní školu Oty Pavla a město Buštěhrad.

Zdeněk Fous, v Lidicích, 30. 11. 2004

Foto: Ing. Čestmír Sklenička a učitel Marek Veselý z Lidic

ZPRÁVY Z KOSTELA

KOSTEL POVÝŠENÍ SV. KRÍŽE V BUŠTĚHRADĚ - BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH:

- 24. 12. ve 24.00 hodin - "půlnoční" mše svatá (hraje se Česká mše vánoční J. J. Ryby)
- 25. 12. v 10.45 hodin mše svatá
- 1. 1. v 10.45 hodin mše svatá
- 1. 1. v 10.45 hodin mše svatá

VÁNOČNÍ DOBA

Vánoční svátky byly zavedeny kolem roku 300 a stanoveny na 25. prosinec, kdy jsou nejdelší noci kolem zimního slunovratu. Vykupitel přišel do naší noci, vstupuje do temných míst našeho života (pokud mu to dovolíme), aby tam vnesl světlo. Vánoční doba trvá od Narození Páně do svátku Křtu Páně. Oslava Kristova narození se prodlužuje ještě na 7 následujících dní. 6. ledna je Zjevení Páně.

Mnohé východní církve (např. pravoslavná církev v Rusku) slaví Vánoce 6. ledna. Západní tradice v tento den zdůrazňuje spíše Kristovo zjevení všem národům. Jako zástupci pohanských (nežidovských) národů zde vystupují mudrci z východu - Kašpar, Melichar a Baltazar, zvaní "Tři králové", kteří, vedeni světlem hvězdy, se přišli poklonit dítětku. Narozenému Spasiteli obětovali zlato, kadidlo a myrhu. V liturgii této slavnosti se tradičně žehná voda, křída a kadidlo. Křídou pak věřící podle starého zvyku označují příbytky například takto:

K + M + B 2003

Liturgická barva doby vánoční je bílá, typickým symbolem je Betlém, který má svůj původ ve 13. století v Itálii u sv. Františka z Assisi. (De Ecclesia, 1997 - upraveno)

VÁNOCE SE SV. VÁCLAVEM

Patronem naší farnosti v Rozdělově (kostel postaven 1927) je svatý Václav, vévoda české země. Stalo se tak jistě i proto, že se v roce 1929 slavilo milénium jeho mučednic-

ké smrti. O knížeti Václavovi existuje také jedna krásná vánoční legenda.

Vypráví se, jak o vánoční noci projíždí svatý Václav Prahou. Vede svého koně přes Karlův most na Malostranské náměstí, zatačí doleva ke kostelu Panny Marie Vítězné, kde na oltáři trůní Pražské Jezulátko, které prý v této posvátné noci ožívá. Božské dítě je již připravené, má teplý kožíšek a čeká na dvanáct úderů

hodin. Jak začnou věžní hodiny odbíjet, je slyšet cval koně, který pomalu zastavuje před kostelem. A vzápětí znějí kostelem kroky svatého Václava, zastavuje se u Jezulátka, které už natahuje ke knížeti ručky. Václav ho bere do náručí, kráčí ven, a než vsedne na koně, zabalí Jezulátko do svého knížecího pláště. Pobídne koně a ten se vznese do oblak. Oba se pak v této štědrovečerní noci projíždějí nad českými luhy a háji. Jezulátko má v ruce lipové ratolesti a pouští lístky na českou zem. Kam spadne lístek, tam vykvete květ křesťanské rodiny. Tolik legenda.

Vánoce jsou rodinné svátky, svátky pokoje a lásky. Tento pokoj Kristův a láska Boží by se měly rozhostit v našich rodinách. Kolika rodinám dnes chybějí! Lidé se dnes stresují sháněním dárků na Vánoce, uklízením a přípravami, pro leckterou hospodyně znamenají spíš dřinu v domácnosti, nikoliv pokoj. Na ulicích, v obchodech i z televize již od konce listopadu znějí vánoční koledy, přestože advent je čas rozjímání, a skutečné oslavy (včetně zpěvu koled) by měly začít až 25. prosince. Princip křesťanských Vánoc je tak trochu postaven na hlavu. Zkuste si vzpomenout na pravý důvod, proč slavíme Vánoce, a uvědomit si, jak se jejich význam v současné komerční společnosti posunul od duchovního k materiálnímu. Nezapte se proto, když nestihnete vše nakoupit a nachystat, protože tím nejdůležitějším je přeci narození Krista.

Páter Bořivoj Bělík

Ilustrace poskytl autor

ZASTÁVKA V ČASE

Stalo se tradicí v našem městě dvakrát v roce najít na vývěskách plakát s pozvánkou na Zastavení v čase. Místní pak již ví, že se jedná o koncerty pořádané pod patronací MěÚ Buštěhrad, TJ Sokol Buštěhrad a skupiny Knezaplacení. Tato skupina si dvakrát do roka pozve do našeho města hosta a spolu s ním uspořádá koncert. Tento podzim, 18. listopadu, přijala jejich pozvání českobudějovická kapela Nezmaři. Večer nejprve zahrála skupina Knezaplacení ve složení Martin Příhoda (kytara, zpěv), Tomáš Faruzel (baskytara), Jan Paulík (kytara, zpěv) a Lenka Musilová (zpěv, flétny), a protože nedávno odešla ze skupiny zpěvačka, jako host zpívala, pro nás zcela netradičně folk, Marta Hanfová. Dalším hostem byla Jana Fürstová, která zahrála na saxofon. Slečna Hanfová studuje v současné době šestým rokem na pražské konzervatoři operní zpěv a toto vystoupení bylo pro ni jistě zpestřením. I když vím, že slečna Hanfová již s Honzou a Lenkou zpívala při jiných příležitostech. Tento večer mne velmi zaujalo její podání písně Memory z muzikálu Cats (Kočky) od Andrewa Lloyda Webbera. Překvapením pro mne byl hluboký, temný alt Lenky Musilové, která se pěvecky až neuvěřitelně zlepšila, tedy alespoň na mne, laika, tak působila. Knezaplacení nám hráli a zpívali téměř hodinu.

Po přestávce se nám představili Nezmaři, a to Pavel Zajíc (kytara), Tonda Hlaváč (kytara), Pavel Drengubák (kontrabas) a Šárka Benetková (zpěv). Také jejich kapelu nedávno opustila zpěvačka (Pavlína Jíšová), a tak skupina musela změnit skladbu hlasů - upravila vokály a vrátila se ke třem hlasům. To, že se to povedlo, dosvědčuje fakt, že se kapela na folkových pódiiích drží stále v první pětce. Hráli nám své staré i nové hity. Bylo zajímavé, jak se mi vybavovaly texty písní, které jsem už dávno zapomněla. Nezmaři dokázali, že jsou opravdu profesionálové, a mnohokrát rozezpívali celou Sokolovnu. V průběhu večera nám představili své nové CD "...než tóny doznějí", které vyšlo v říjnu, a také ho u nás pokřtili za asistence skupiny Knezaplacení.

Celý večer "bděl" nad zvukem v Sokolovně Milan Knor, a tak i díky němu měly obě skupiny u posluchačů takový úspěch. Těším se na další, již desátou Zastávku v čase a jsem zvědavá kdo přijme pozvání příště.

Jitka Müllerová

Skupina Nezmaři. Foto: Martin Aushaus

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU

Děti z mateřské školky zpívají koledy rozsvícenému stromečku.

Foto Martin Aushaus

Do 3. prosince a 17. hodiny byl vánoční stromeček na horním náměstí neosvětlený.

Již několik dní předtím ho však pracovníci technických služeb připravili na velkou slávu a ozdobili ozdobami, které vyráběly děti z mateřské školky.

Již půl hodiny před začátkem se začalo náměstí zaplňovat obyvateli Buštěhradu, v pět hodin už nebylo kolem stromečku skoro k hnutí. Zástupci městského úřadu čile rozlévali svažené víno a čaj, hned vedle nich nabízely maminky z mateřského centra dětem domácí koláče a cukroví. Nejvíc dospělých se shromáždilo kolem "pódia", kde čekali s fotografickými přístroji na vystoupení svých ratolestí. Po přivítání všech paní starostkou se jako mávnutím elektrického proutku rozzářil vánoční strom a oslava mohla začít. Děti z mateřské školky pod vedením svých učitelek zazpívaly na začátek šest vánočních koled, poté následovalo vystoupení pěveckého kroužku Základní školy pod vedením Marie Horové a pana učitele Emila Červeného. Výkony dětí z kroužku ZŠ byly opravdu zdařilé a mnohé překvapilo množství sól, které se dětem opravdu povedly. Nakonec si zazpívali s dětmi i jejich rodiče a další návštěvníci této pěkné akce.

A pak se již jen dlouze tleskalo malým zpěváčkům, chodil se obdivovat vánoční strom, na kterém malí umělci pečlivě hledali "tu svou ozdobu", všichni se zahřívali teplými nápoji a pochutnávali si na koláčích. A všichni měli sváteční náladu.

Poděkování patří všem, kteří se na rozsvícení stromku podíleli - dětem z Mateřské školky a pěveckého kroužku ZŠ a jejich učitelům a učitelkám, pracovnícům školky za přípravu teplých nápojů, maminkám z MC a zaměstnancům technických služeb.

Dovolte na závěr: Přestože se na zpívání vždy všichni rodiče velmi těší, mnoho z nich svá dítka přes diváky stojící těsně u pódia ani nezahlídnou. Tento každoroční nedostatek by snad vyřešily stupínky, na kterých by děti stály, možná by pomohla i větší ohleduplnost a organizovanost návštěvníků.

Za kulturní výbor Ivona Kasalická

ŽIJÍ MEZI NÁMI . . .

PANÍ UČITELKA MGR. ANNA CACHOVÁ: "DOBRÉ VKLADY SE V DOBRÉM VRACÍ."

Bylo něco po jedné odpoledne a na pražské magistrále se povážlivě zahustila doprava. Mé prsty co chvíli nervózně zabubnovaly na sklo oroseného okénka. Věděl jsem, že je nepřipustné, abych se dostavil jen s nepatrným zpožděním. Když jsem s úderem druhé zadýchaně vešel do kabinetu matematiky, nad stolem líbezně stoupala pára z čerstvě uvařené kávy a paní učitelka Cachová mi s úsměvem v tváři pokynula k volnému křeslu.

Není mnoho lidí, jejichž život je tak těsně spjatý s Buštěhradem, jako vás. Víím, že i vaši rodiče mají hluboko zapuštěné kořeny v našem městě.

Moje maminka žije v domku u rybníka už od dětství, tatínek pochází ze mlýna z Poteplí. Já jsem se narodila v Kladně, ale celé své dětství jsem prožila v Buštěhradě, chodila jsem sem tehdy do takzvané Osmileté střední školy. Potom jsem odešla studovat do Berouna na pedagogickou školu pro vzdělání učitelů národních škol. Náš ročník byl úplně poslední v celé republice, kdy v osmnácti letech z nás byly kvalifikované paní učitelky pro první stupeň základních škol. To je taková rarita.

A pak jste hned nastoupila do Buštěhradu?

Kdepak, v roce 1961 jsem dostala umístěnkou do Kamenných Žehrovců, kde jsem prožila první rok svého učitelování. Tam jsem učila například později slavného hokejistu Milana Nového. Až po roce si nás vyžádal buštěhradský národní výbor a já jsem začala na prvním stupni učit druhou třídu. V té době byla ředitelkou paní Eva Uherková.

Mgr. Anna Cachová

Vás ale patrně hned od začátku přitahoval druhý stupeň.

Já jsem měla ty děti moc ráda, dokonce mě to i bavilo, ale připadalo mi, že člověk s malými dětmi tak trochu ustrne. Prostě jsem měla touhu studovat dál, a to češtinu a dějepis. Tak jsem s tou svou krásnou vizí přišla na ředitelství školy a paní ředitelka Uherková s panem zástupcem Prajzlerem tenkrát řekli: "Tak to v žádném případě, holka, jediné, co ti podepíšeme, je matematika a fyzika, to potřebujeme jako sůl." Abylo rozhodnuto. A protože jsem byla žákyní paní učitelky Knížetové, měla jsem k oběma disciplínám vřelý vztah a ani přijímací zkoušky na vysokou školu mně nečinily žádné potíže.

No to snad ne! Vy jste žákyní paní učitelky Elišky Knížetové? Vždyť paní Knížetová učila matematiku i mě. Dodnes na její hodiny matematiky s obdivem, ale i respektem vzpomínám. Přestože mě matematika provázela ještě mnoho dalších let, lepšího učitele jsem hned tak neměl.

Paní učitelka Knížetová byla symbolem autority a přisnlosti, ale má zlaté srdce. Na její hodiny matematiky vzpomínají celé generace žáků. Pevná kázeň, přesná a neochvějná pravidla, provázející každou její vyučovací hodinu. To však matematika vyžaduje. Jestli někdo matematiku opravdu učit umí a naučí, pak je to Eliška Knížetová!

To jsem se ale nechal rád a nadšeně unést. Vraťme se však k vaší kariéře. Vystudovala jste tedy Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy, obor matematika, fyzika.

Ano, v roce 1968 jsem promovala. Ale již při studiu, roku 1965 jsem přešla na druhý stupeň, kde jsem zpočátku vyučovala fyziku. Později jsem převzala po paní učitelce Knížetové kabinet fyziky a učila jsem v té stupňovité, kaskádovité třídě, kterou myslím dobře zná každý žák naší školy. Později jsem také vedla kabinet matematiky při Školském úřadě v Kladně, jehož náplní bylo zejména organizování matematických soutěží a metodické školení učitelů. Též jsem recenzovala matematické učebnice.

Které období vašeho působení v buštěhradské škole bylo nejhezčí?

Nejkrásnější éra byla myslím na počátku. Jednak, samo o sobě bylo nádherné, že jsme byli mladí. Vychovala jsem si ale v té době třídu, která se mnou plynule přešla z prvního stupně na stupeň druhý. Ta parta dětí byla opravdu báječná, mohli jsme se na sebe absolutně spolehnout. Bylo to moc krásné, za ty společné roky jsme se navzájem sžili a také jsme jezdili spolu na puťáky. Společně s kolegyní Mgr. Jarmilou Reiszovou jsme zavítali do Českého ráje, Krkonoš, prochodili jsme Děčínské stěny, překrásné jižní Čechy, navštívili jsme

roku 1969 dokonce Slovenské rudohoří, kde jsme mimochodem všichni silně prožili přistání člověka na Měsíci.

Mohla byste vzpomenout některé kolegy, se kterými jste měla obzvlášť hezký nebo něčím zajímavý vztah?

Tak o paní učitelce Knížetové jsme již hovořili. Moc ráda vzpomínám na pana ředitele Václava Vlčka, který v naší škole působil už za války. Byl třídním učitelem slavného buštěhradského ročníku, který navštěvoval Ota Pavel. Ředitel Vlček vedl velmi silný učitelský sbor, v němž bylo mnoho výborných učitelů. Například paní učitelka Anžžová, Uxová, Knížetová, Vondrušková, pan učitel Prajzler, Suda a Landa. Po panu řediteli Vlčkovi nastoupil pan ředitel Novotný, který školu vedl neuvěřitelných sedmnáct let.

To se dostáváme k další části vaší profesní dráhy. Po panu řediteli Novotném jste totiž převzala vedení školy vy.

Ano, v roce 1992, a pro mě to byla krásná doba. Ve společnosti panovalo ještě porevoluční nadšení, sami kantoři z té radosti odváděli ohromnou práci, všechno se tak nějak dařilo. Já jsem měla štěstí na výbornou zástupkyni, paní učitelku Vondruškovou. Stala se z nás nerozlučná dvojka, která ani moc nerozlišovala funkci zástupce nebo ředitele. O to více jsme se věnovaly společné práci a snad mohu říci, že jsme se skvěle doplňovaly. Mojí druhou zástupkyní byla Mgr. Blanka Tesařová, která v této funkci působí dodnes.

Zcela jistě jste se setkala s celou řadou talentovaných žáků. Mohla byste některé z nich uvést?

Jedním z prvních vítězů fyzikálních olympiád byl Pavel Buk. Byla jsem tehdy velmi hrdá na slova předsedy poroty, který vysoce ocenil styl precizního matematicko-fyzikálního myšlení mladého Pavla Buka. To se moc povedlo. Dalším nadaným žákem byl samozřejmě Marek Veselý, který se stal později mým milým kolegou. Dále to byla Alenka Rettová, která má nadání nejen na matematiku, ale také na jazyky, má literární talent, psala společně s Olgou Chromou zajímavé články do žakovských časopisů. V současnosti je to Kristina Balogová, která je obrovským a absolutním talentem.

Přistupuji k veškerými exaktním vědním oborům, ke kterým matematika i fyzika náleží, v první řadě s velkou vážností, ale i obezřelostí. K matematice pak navíc i s nejistotou a snad trochu i bázní. Myslím, že tyto pocity má více lidí. Jak je třeba zmíněné disciplíny vyučovat, aby se mohly stát oblíbenými a nevzbuzovaly přehnané obavy?

Při práci s dětmi kladu největší důraz na důslednost. Ať již je to chemie, fyzika, statistika, matematika - všude, kde se počítá, kde se provádí jistý logický postup, při němž je třeba preciznost, železná výpočetní kázeň,

Anna Cachová s kolegyní Věrou Vondruškovou

prostě důslednost. V tomto ohledu žákům nic neodpouštím a trvám si na svém. Mnoho předmětů se dá odlehčit, vyučovat formou hry, samozřejmě i matematika. Jakmile však začnete počítat, převádět z jedné strany rovnice na druhou, přichází neochvějná pravidla a hry jdou stranou. Osobně se snažím s dětmi co nejvíce počítat, řešit příklady. Čím více se toho v matematice nebo fyzice vyřeší a spočítá, tím člověk získává větší jistotu, a pak mohou přicházet úspěchy a apriorní bázeň z matematiky může přejít do ústraní.

Je znát, že máte matematiku moc ráda.

Opravdu mám. Matematika sama o sobě je podle mého názoru velmi "výchovná". Vyžaduje vnitřní ukázněnost, soustředění, přesnost, vytrvalost, dodržování pravidel. Okamžitě vidím, co je dobře a co chybně. Na druhou stranu je i velmi kreativní. Různými cestami dojdeme ke shodnému výsledku, zkouškou ověříme správnost řešení. A význam pochopení chyby? To by bylo další dlouhé povídání.

Již delší dobu v rámci našich výchovných koncertů navštěvují základní školy a mohou proto srovnávat vztah dětí k hudbě, jejich ukázněnost při našich vystoupeních. Shledávám minimální rozdíly mezi městskými a venkovskými školami. O to více spatřuji vliv konkrétního kolektivu vyučujících. Jaký význam přisuzujete přirozené autoritě učitele?

Na prvním stupni, myslím, paní učitelky mají pozici lehčí v tom, že děti k paní učitelce vzhlíží, je to jejich paní učitelka. Když jsem přešla na druhý stupeň, byla to pro mě tvrdá škola. Přístup k žákům na druhém stupni je poněkud jiný. Na prvním stupni děti všemu věří, na druhém stupni už ne. Zde už chtějí všechno doložit a musí být vzájemně stanovená pravidla. Je ovšem dobré, pokud kantor disponuje přirozenou autoritou. Já jsem nikdy problémy s nekázní neměla a o to více jsem mohla prožít hezký až partnerský vztah s dětmi. Někomu děti "vadí", mně děti opravdu ne.

Zažila jste někdy extrémní případy nekázně, nebo snad dokonce i nějakého hrubého až zlého chování dítěte?

Vždy se najdou děti, se kterými jsou výchovné problémy. Ale za vším je rodina. A v těchto případech často maminky děti proti škole obhajují. Je v tom však velká spravedlnost, protože většinou ty děti to těm rodičům později vrátí a v těchto případech nikoliv v dobrém. Děti všechno vrátí. Když dáš jakýkoliv vklad, bude ti dětmi vrácen. Je proto krásné dávat dobré vklady.

Současnost se často jeví v porovnání s minulostí hrozivěji, vidíme to, co je právě teď, pesimističtěji. Zdají se vám dnešní děti agresivnější v porovnání s dětmi rekneme před pětadvaceti lety?

Musím odpovědět, že ano. I přes to pravidlo o vnímání současnosti, které jsi uvedl. Tak jako celkově zhrubla společnost, jsou i ty prohřešky dětí často hrubší a nebezpečnější. Lidí mají na sebe méně času, rodiče se dětem leckdy minimálně věnují, nepovídají si s nimi. Svůj díl přináší i nesčetné akční filmy, počítačové hry, které ukazují násilí jako samozřejmou komunikaci. Takové ty nevinné, úsměvné klukoviny a lumpárničky však dokážu pochopit.

Jaký máte v současné době úvazek?

Mám plný úvazek. Učím nyní pět tříd matematiku a svoji třídu mám ještě na rodinnou výchovu. Jsem třídní učitelka a moje současná třída je velice šikovná.

Máte velice milou, vzdělanou a aktivní maminku, která patří mezi významné postavy našeho města...

Moje maminka prošla báječným klasickým vzděláním. Disponuje velmi dobrou němčinou, dokáže užívat nádherné německé obraty, má základy latiny a francouzštiny. Vyzná se v matematice, legendárního Bělouna dokáže celého bez problému spočítat. Neustále luští křížovky, řeší nejrůznější hlavolamy, navštěvuje knihovnu a rozšiřuje tak své literární znalosti. Spoustu let se věnovala kronice města Buštěhradu a ještě v minulém roce funkci kronikáře aktivně zastávala.

Něco vám musím říct. V první třídě mě učila paní učitelka Rottová, která pro mě moc znamenala. Pak jsem se s ní přes dvacet let víceméně neseťkal. Až na jednom z mých prvních výchovných koncertů, v Dobrovízi, se najednou otevřely dveře od třídy a přede mnou stála paní Rottová. Pořád stejná, jak jsem ji znal pohledem sedmiletého žáka. To byla tak velká chvíle! Víte, před očima člověku najednou vystupují dávné obrazy z dětství..., dalo mi práci ten koncert v klidu zahrát.

No to tě plně chápu. Jistěže, je to úžasná paní učitelka a dodnes má v Dobrovízi učitelský úvazek. A já ji pamatuji jako moji paní učitelku Jarušku Michlovou, která mě učila ve čtvrté třídě. Stále se s paní Rottovou setkáváme, a také s paní učitelkou Jaruškou Caltovou. S oběma jsem prožila tu neopakovatelnou dobu svých učitelských začátků.

Hovoříme neustále o práci. Jaké máte osobní záliby?

Já jsem vášnivý příznivce televizních soutěží. Nikdy jsem se sice žádné nezúčastnila, ale jak můžu, tak si zasoutěžím doma u televize. Takže Riskuj, Milionář, AZ kvíz, to jsou moje nejhezčí pořady. Čtu ráda historické romány a mám ráda kytky. Dále miluji takové ty důvtipné a ušlechtilé detektivky, typu Hercule Poirota Agáty Christie. Musí to vonět dvacátými, třicátými lety, krásné kostýmy, noblesní chování. Je to takové celé roztomilé a ta vražda je tam stejně jen tak mi-moděk (smích).

Právě jsme vešli do kabinetu plného kuželů, jehlanů, válců a kvádrů. Myslím, že někdy tak před jednadvaceti lety jste s jejich pomocí učila fyziku i mě. Azase ty vzpomínky! Ta škola se nám všem asi vryla hluboce do paměti. Jen nevím, jak by má paměť obstála, kdybyste po mě teď chtěla (a měla byste na to plné právo) spočítat plochu kupříkladu tamtoho komolého kuželu.

Ale já si myslím, že bys to svedl. Tak začněme třeba plochou kruhu...

Tak to by bylo, paní učitelko, na hodně dlouhý článek. Moc pěkně se mi s vámi povídalo, děkuji vám za rozhovor.

Jan Paulík

BLAHOPŘEJEME

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

23. listopadu bylo opět ve znamení vítání nově narozených občánků. Rodičům přejeme mnoho radostí z jejich ratolestí...

Foto J. Pergl

Na fotografii zleva: Michal Hanzlík, Petr Bílek, Petr Peták, Jakub Štýbr, Marek Godla a Richard Hnidka.

NAŠI JUBILANTI

70 let

TUČEK Bohumil, Prokopova ulice

75 let

JANDOLOVÁ Naděžda, Kladenská ul.

SEMENEK Jaroslav, ul. Sladkovského

VZPOMÍNÁME

Dne 30. 12. 2004 uplyne 20 let od úmrtí naší maminky Marie Koucké. Vzpomeňte s námi všichni, kdo jste ji znali.

Dcery Marie Rákosová a Irena Křivanová s rodinami

Dne 30. 12. 2004 uplyne 10 let od úmrtí mého manžela Zdeňka Rákose. Vzpomeňte s námi všichni, kdo jste ho znali.

Manželka, dcery s rodinami a sestra s rodinou

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

VÁNOČNÍ

Blíží se Vánoce, lidé si přejí hezké vánoční svátky, zdraví a štěstí v novém roce. I my, zde, v Domově pečovatelské služby, si budeme přát vzájemně hezké svátky, a hlavně zdraví v Novém roce. Totéž budeme přát jménem všech 17 obyvatel Domova našim pečovatelkám, a k tomu poděkování za jejich práci, a to včetně paní ředitelky Stanislavy Šumné, tak pečovatelkám paní Haně Ludvikové, paní Martě Víznerové a paní Simoně Horníčkové.

Kromě tohoto přání, chci přidat trochu poezie.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji za projevené přání, květiny a dárky k mým 70. narozeninám, které mě velmi potěšily. Děkuji městskému úřadu, Buštěhradskému zpravodaji, zaměstnancům školy, pěveckému sboru, ČČK, svým přítelkyním, členkám bývalého oddílu Berušky a všem ostatním. Všem ještě jednou upřímně děkuji.

Marie Horová

Děkuji touto cestou MěÚ, ČČK, baráčníkům s panem Vlasákem za milé dárky a blahopřání k mému životnímu jubileu. Velice jste mne potěšili.

Růžena Hlinková

Děkuji za blahopřání k mým 85. narozeninám městskému úřadu, Červenému kříži, ZO KSČM, SD Jednota, celé rodině a všem známým, kteří si na mne vzpomněli. Děkuji

Marie Kylichová

Děkuji touto cestou MěÚ za gratulaci k narozeninám mé mamince paní Marii Tónové.

dcera s rodinou

Těm přátelům a známým, kteří projevili radostnou účast s mým vysokým věkem, vřele děkuji za sympatie a povzbuzení do dalších let.

Antonín Topič

Naše vážené pečovatelky,
přejeme Vám hodně sil do práce,
víme, že to není legrace,
každá práce něco dává,
každá práce něco bere.
Někdy únavu zanechává,
ale sloužit lidem dobrý pocit zanechává.
My prosíme o shovívavost,
prosíme i o trpělivost.
Až se zvony v zemi rozezní,
přijde Nový rok a nové jitro se rozední,
poděkujem Osudu a Bohu za vše dobré,
co nám dal,
vzpomeneme našich blízkých,
které si k sobě vzal.
Budeme si vroucně přát,
aby byl klid a mír,
a aby už konečně vzkvétal tento stát.

*Květa Bílková
DPS Buštěhrad*

KDO VLÁDNE V BUŠTĚHRADĚ

Každý řekne, že je to městské zastupitelstvo, a má z větší části pravdu. To nám zařizuje služby včetně vydávání občanského průkazu, úklid i opravy města. Uděluje však i pokuty, sám jsem dostal 500 Kč kvůli občanskému průkazu, kde bylo chybné číslo domu, na tom nemění nic, že významným lidem bývá odpuštěno.

Do určité míry je to tak i s čokly, tedy psy, miláčky a neřády, podle toho, jak jim kdo říká. Částečně jsou pány města.

Ať to zkusí někdo řvát celou noc, ať zkusí udělat louži a hromádku kde chce a neuklidí to. Ať někoho kousne a uvidí, jak se s ním zatočí. Psi můžou.

Já si myslím, že je chov psů v tak velkém množství ovlivněn nátlakem televize na děti a ty pak na rodiče. Může to být i mánie jako karty, automaty či Rubikova kostka. Onehdy televize pořádala závody o nejrychlejší složení kostky a hned ji všichni museli mít. Brzy jsme ji vyhodili na půdu, jenže se psem to tak nejde. O toho se pak musíte starat 12 let.

Psi jsou skoro v každém domě a je hodně druhů. Některý pes je bázlivý, jiný agresivní. Určitě jsou tu psi buď nepřihlášení, nebo pobíhající bez pána. Jiní jsou svěření dětem a velký pes si s dětmi dělá co chce. Je s podivem, že se v Buštěhradě zatím nic vážného od psů nestalo. Voříškové, tzv. pouliční rasa téměř vymizela a teď nastoupili psi čistokrevní, už se jménem a názvem rodu. Někteří psi pocházejí až od severního pólu, Číny, Asie, Irska, Anglie i Ameriky, a jak řekl Švejk, jsou tak oškliví, až jsou hezcí. Hmotnost psů je od 1 kg do 80 kg, jsou milí, ale jsou s nimi potíže.

Především veřejnosti vadí psí výkaly, které pes trochu zahrabe a pak s páničkem rychle zmizí, aby se nemuselo uklízet. Je to radost, když k vám jde návštěva a šlápnou do toho. Řeknete třeba (jako já), pojďte dál, vy se zouvat nemusíte. Ale co s kobercem? Jednou jsem viděl v Kladně (ne v Buštěhradě) jednu paní uklízet po svém psu. Bylo to na pěší zóně a tedy na očích. Měla kupodivu igelitový pytlík. Do pytlíku vložila předmět připomínající jitrnici a hodila to vztekle do kabelky, asi mezi ostatní voňavky.

Další nesnází je psí značkování. Pes je při značkování š asten a běda, když mu jiný pes značku přemarkuje. To se zlobí víc než berňák nad falešným kolkem. Není ušetřen žádný svislý předmět, včetně aut, která vypadají, jako když jim teče brzdová kapalina. Škoda, že z Buštěhradu nevede pořádná polní cesta, která by sloužila k procházkám. Bývalu tu více polních cest, jak do lesa, tak do sousedních obcí s nejslavnější makotřaskou pěšinkou.

Největším rušením klidu je však noční štěkání. Mnohý pes řve celé hodiny, ale majitel s hroší kůží si toho nevšimne. Musím ale přiznat, že při dnešní obrovské zlodějně se lidé obávají vykradení a pes určitou pojistkou je.

Ptal jsem se, co takový pes stojí na korunách. Už za-

koupení stojí prý asi 5000 Kč, dále poplatky městu a veterináři. Měsíčně pak na krmení podle velikosti psa až 1000 Kč. Ročně pak 12000 Kč a za celý život psa 144000 Kč. To neplatí ovšem ti, co házejí psům zbytky od stolu. A co stojí teprve psí nalezince. Hádám, že je tam díky lidem několik tisíc psů.

A jak k tomu přijdou ostatní domácí zvířata, třeba kráva. Od té máme mléko, maso, kůže i dršťkovou polévku a ještě si jejím jménem nadáváme. Tak, jak je dnes přepejskováno, tak bylo za našeho mládí přeplněno slepicemi, husami, kachnami a ostatní drobotí. Ta se pouštěla na ulici, aby se ušetřilo za krmení. Každý kus měl na noze kroužek a hlavu měl obarvenou podle majitele. Husy stejně samy věděly, kde bydlí, ale někdy se přece některá domů nevrátila, zvláště když se u obce usadili tzv. potulní řemeslníci. Marné bylo volání husa husa, puta puta, kač kač. Leckterá husa měla určený pohřeb až na posvícení, ale měla ho chudák už na pou. Též neopatrný voříšek se ztratil, byv zrádně přilákán na pochoutku nebo na čubičku. Kromě masa se cenilo psí sádlo jako lék na slabá prsa a dýchání vůbec, když se namazalo na papír a ten se na prsa přiložil. Sádlo se užívalo i vnitřně. To se rozpustilo a vypilo, aby se řádně promastil pajšl. Věhlasu tohoto léku nedosáhl ani Solutan, snad foukačky a penicilín.

Společenské a ekonomické změny udělaly konec velkým chovům drobného zvířectva a myslím, že to dopadne tak i se psy. Ti se stali pro mnohé módním doplňkem a hračkou dětí, dokud jsou štěňaty. Mají je prezidenti, bankéři, obyčejní lidé i bezdomovci. Až přejde módní vlna, tak je budou mít jen ti, kteří je potřebují, kteří je budou mít rádi a budou na ně mít čas.

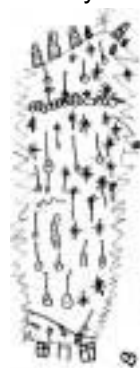
Josef Velec

STROMEČKY A KAPLIČKY

Ten podzimní čas, kdy byly stráně oděny do vzrušujících suknic pestrobarevného listí, je ten tam. Hrdé skelety stromů čekají, až jim zima navlékne sněhové hermelíny, které budou zdobit jejich majestát až do jara. My také zapneme knoflíky kabátů a budeme ve svátečním poklidu přemýšlet nad plány do nového roku.

Na procházce si jistě všimnete i kapličky Nejsvětější Trojice u silnice do Vrapic, která byla inspirací pro tento článek. Polorozpadlé stavbě se blýsklo na lepší časy a zase to bude pěkné zastavení pro kolemjdoucí. Ke kapli se však dostaneme jen přes pole, neboť původní cestu rozoraly traktory lepších zítřků. V zimě to jde, ale mokrou oranicí ani mladým osením se sem nikdo brodit nebude. A tak jsme onehdy vedli řeči s Veronikou Richterovou o tom, že by bylo dobré upravit cestičku a osázet ji mladými stromky. A sousedka měla skvělý nápad, jenž by obohatil zelení naší přítomnost a mnohým dalším i budoucnost potomkům v Buštěhradě.

Strom byl odedávna velmi ceněným

blízkým prvkem v přírodním prostředí člověka. Vždy plnil své nezastupitelné biologické (pod stromy se scházejí milenci a...), hygienické (pod stromem se...), estetické (to je kluk jako...) a historické funkce (Ctirad a...). Pro jejich zachování je pro to nezbytné něco dělat, neboť naše životní prostředí se nachází ve stavu postupujícího ohrožení. V zimě, tedy v období vegetačního klidu, je nevhodnější provádět u stromů různé kultivační, léčebné i likvidační zásahy. Péče dendrologa (stromoznalce) se jistě dočká i zámecký park a další lokality. Ale pak přijde jaro a mohly by se začít sázet nové stromy. A až se jaro zeptá... a pokud se zastupitelstvo obce stihne rozhodnout... mohli bychom odpovědět třeba realizací zmíněného nápadu.

Jde o to, že pořízení sazenic stromů i péče o ně něco stojí a peníze nerostou na stromech. Zabít dvě mouchy jednou ranou by se však dalo tak, že by při vítání nových občánků dostalo dítě (místo dřívějších nevkusných pískacích gumáků a zdravotně nevhodných plyšáků) do opatrování strom! Sazenici vybraného druhu by rodičům slavnostně předal někdo z konšelů a podle seznamu vhodných míst by byl zasazen nový stromek. Na místě by mohla být i cedulička se jmény. Rodiče by následně pečovali o "rodinný strom" až do té chvíle, kdy občánek pochopí a bude pokračovat sám. Celé rodiny by pak mohly prožívat, kterak vedle ratolestí vlastních prospívají i ratolístky obecní. Takový vztah ke stromu by jistě prohloubil vzájemnou úctu a vazbu v rodině, k přírodě a v neposlední řadě i k rodné obci Buštěhradu. A stromky do opatrování by mohli dostávat i noví přistěhovalci, významné návštěvy a podobně. Seznam míst, kde by bylo vhodné sázet ten který strom, by připravil odborník a schválili zastupitelé.

Určitě i vás napadá, kam by se daly stromy vysázet. Já osobně bych byl šťasten, kdyby se zase lidé scházeli u kapliček na náměstích ve stínu lípy, a ne jen ve stínu pípy nebo v autobusových zastávkách. Aby Javorová ulice věděla, proč se tak jmenuje. Kdyby se nesázely ne-tradiční dřeviny na místa, kam nepatří, třeba do zrušených pískovišť (??). Anevznikaly podivné "parčiky osvobození, jež nejsou určeny k hrám dětí", snažící se marně o společenský ruch přirozených návší a náměstíček. Kdyby se v "Lípovce" jednou objevila alespoň nějaká ta lipka mezi podivně amputovanými košťaty a v nově vznikajících čtvrtích se také myslelo na stín. Anakonec, kdyby v prolukách stárnoucích alejí vyrůstali noví nástupci "už včera", tak jak na to nikdy nezapomínali naši dědové. To by se mi opravdu líbilo. Kdyby, tak jako je domov pro většinu z nás svatostánkem rodinné pohody, mohly být stromy kapličkami pohody obecní. Bláhová představa?

J. Blesk

SŮL NAD ZLATO?

Zima zasněžená, zima bílá, jiskřivá, zima sněhuláku

a závějí na silnicích je už sice před námi, ale nemilé památky na tu minulou zůstávají. Tak například bělavé mapy po solení ulic na svršku obuvi jistě známe všichni. Horší jsou podobné mapy na fasádách domů, ale ty vnímají hlavně majitelé, jejichž domy těsně přiléhají k vozovce bez předzahrádek. Ti, kdo mají v blízkosti ulice zahradu, která není za hlouběji založenou zdí, určitě potvrdí, jak působení posypových solí mění strukturu rostlinstva nebo způsobuje jejich úhyn. Zejména trpí rostlinky, jež mají za úkol zadržovat v půdě vláhu, např. kapradiny, přesličky, mechy apod. Problém v obdobích výrazného

sucha jako v posledních letech tkví hlavně v tom, že se nepřiměřené množství solí nemůže kvůli nedostatku vody odpařovat a stále se zvyšuje. Koncentrace chlóru, sodíku nebo dusíkatých sloučenin je potom 20x až 30x vyšší než v nekontaminované půdě! Takové prostředí přežijí jen silné a agresivní rostliny, které pak trápí nejen zahrádkáře, ale naruší malý ekosystém na vaší zahradě. Samozřejmě, že vedle zasolování půdy dochází i k zasažení vody. Kvalita vody se pak může měnit nejen ve studnách, ale i v potocích, rybnících či řekách. Hynou ryby a mizí i potrava pro hnízdící ptactvo.

Že zásah nablýskaného miláčka nadílkou projíždějícího posypového vozu nepotěší žádného řidiče je stejně jasné, jako je známý výsledek působení posypu na podvozky a karoserii. Zkuste si však představit, že v nasycené břečce pobíhají vaši miláčci štěkající, mňoukající nebo třeba kdákají. Bolestivé záněty, odřené kůže tlapek, ekzémy a vyrážky se jim pak hojí dlouhý čas. I to je jeden z argumentů proti masivnímu solení chodníků a silnic.

Komunální služby města Buštěhradu plní svou práci na jedničku! O komunikaci se pracovníci starají, kdykoliv je potřeba. Multikára se sypačem brázdí naše ulice i pozdě v noci nebo brzo ráno, abychom mohli vyjít z domu na "ošetřený terén" dokonce třeba i v neděli. Je třeba chválit. Ale zároveň je potřeba pobídnout vedení města k zamyšlení, jestli není množství a druh posypového materiálu třeba přehodnotit. Možná by kamenná drť nebo jiný inertní materiál byl ekologičtější a třeba i ekonomičtější než používané soli. Navíc fungující i za velmi nízkých teplot, kdy sůl selhává. Možná by se dal změnit systém udržovaných tras nebo jejich preference. Některé komunikace by šly pouze odhrnovat nebo dokonce nechat být (vyjma kalamit!), neboť jsou málo užívané. Jiné ulice, zejména ve staré části okolo bývalého hradu, které kvůli terénu odhrabat nelze, by šlo zamést nějakým strojem s rotačním kartáčem. Nevím, kolik stojí, ale připevnit by jistě šel na multikáru fotbalistů, kteří ji v zimě jistě příliš nevyužívají. Ale to je jen laický námět k zamyšlení. A pro nás, obyvatele města Buštěhradu, je to pobídnutí k zametení si před vlastním prahem. Doslova. Ostatně je to i povinnost. Dělávalo se to vždycky.

JB

T.J. SOKOL BUŠTĚHRAD

ŠACHOVÝ ODDÍL SOKOL BUŠTĚHRAD

MISTROVSTVÍ ČECH MLÁDEŽE: POSTUP JANA ŠÁFRA NA MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY!

Do krásného prostředí školy v přírodě Sklárna (mezi Žihlívou a Rabštejnem) se 23.-30. října sjeli nejlepší hráči a hráčky z devíti českých krajů. Mistrovství Čech se skládalo ze tří mistrovských turnajů podle věku (kategorie H12, H14, H16), turnaje dívek a dvou vedlejších turnajů pro doprovod a ostatní zájemce. Výprava našeho oddílu byla čtyřčlenná: účast v mistrovském turnaji kategorie H14 si v krajském přeboru vybojovali Jan Šáfr a Michal Schmalz, vedlejší turnaj hráli Jan Buk (v rámci přípravy na zápasy 1. ligy družstev mladšího dorostu) a Pavel Buk. Všechny turnaje se hrály švýcarským systémem na devět kol, každý den (až na jednu výjimku) jedna partie, takže byl dostatek času na rozbor odehraných partií, šachový trénink a mimošachové akce.

Co je švýcarský systém?

Je to způsob organizace šachového turnaje, který se začal používat koncem 60. let minulého století. Dovoluje hrát v jednom turnaji na předem určený počet kol (zpravidla lichý počet) velkému počtu (až několika stům) hráčů různé výkonnosti. Hlavní myšlenkou je, že se v každém kole utkávají hráči "stejně silní", tj. ti, kteří mají aktuálně stejný počet získaných bodů. Soupeři pro první kolo jsou zpravidla určeni podle nasazení na základě osobních koeficientů (obdobu tenisových ATP bodů). V posledních letech jsou tyto turnaje řízeny výhradně počítačovým programem, který po odehraném kole ihned sečte výsledky a určí dvojice soupeřů pro kolo další. Po odehrání posledního kola je celkové pořadí určeno ziskem bodů, ale protože stejný počet má většinou více hráčů, o jejich pořadí rozhoduje "síla jejich soupeřů" (každý z posuzovaných měl jiné), tj. součet bodů, které v turnaji získali jejich soupeři.

V mistrovském turnaji kategorie H14 se sešlo velmi silných 48 hráčů, takže Honza Šáfr byl nasazen (na základě osobního koeficientu) jako č. 27 a Michal Schmalz jako č. 44. Informaci, že prvních osm hráčů postupuje na Mistrovství ČR, jsem přešel s lehkým úsměvem a prohlásil, že za úspěch budu považovat 3 a více bodů, přičemž 4,5 bodu (tj. polovina možných) by bylo naprosto vynikající. Opět se ukázalo, že nikdo nemá mít nikdy nic za definitivní...

Michal zvítězil hned v první partii, ale tři následné porážky ho poslaly ke dnu celkového pořadí. Michala to nezlomilo, ve druhé polovině turnaje zabojoval (3,5 bodu z 5), zvítězil v posledních dvou kolech a celkovým ziskem 4,5 bodu obsadil konečně 27. mís-

to!

Honza Šáfr naopak po úvodní porážce (která byla nakonec jediná) dvakrát vyhrál, takže se dostal do první poloviny celkového pořadí, kde ho udržely i remízy v dalších třech kolech. Po výhře v 7. a remíze v 8. kole měl na kontě již vynikajících 5 bodů a vzhledem k velké vyrovnanosti turnaje se mu před poslední partií dokonce naskytl možnost bojovat o postup! Možná cesta na Mistrovství ČR však vedla jen přes vítězství, a soupeř byl přítom ve stejné pozici. Honza se na partii dobře připravil, projevil dostatek sebedůvěry a pevné nervy a ve své nejlepší partii soupeře doslova smetl ze šachovnice! Protože dohrál poměrně brzy, nezbývalo než sledovat ostatní šachovnice a počítat, kolik hráčů dosáhne 6 a více bodů. Nakonec jich bylo devět a rozhodnout tedy muselo pomocné hodnocení! Bohudík jsme si smůlu vybrali v předchozích turnajích a Honza Šáfr obsadil 8., tedy poslední postupové místo!

Konečné pořadí na čele kategorie H14 Mistrovství Čech:

Pořadí	Jméno	koef.	Oddíl	Body	Pom.b.
1.	Steinhauser Dominik	1970	ŘEMDIH Strmilov	7,5	39,0
2.	Šulista Daniel	1638	ŘEMDIH Strmilov	7	38,5
3.	Bílek Martin	1621	SK OAZA Praha	6,5	37,5
4.	Beneš Milan	1394	ŠK Vysoké Mýto	6	39,5
5.	Kříž Daniel	1978	TJ Union Plzeň	6	39,0
6.	Buchar Jiří	1427	Šachy Povrly	6	38,0
7.	Alaverdyan Argam	1741	TJ Kaučuk Kralupy	6	35,5
8.	Šáfr Jan	1328	Sokol Buštěhrad	6	35,0
9.	Scholle David	1424	Sokol Praha-Kobylisy	6	33,5
10.	Vancl Jakub	1662	TJ Desko Liberec	5,5	42,0
11.	Sladovník Tomáš	1846	TJ Jince	5,5	38,5
12.	Braun Marek	1677	TJ Desko Liberec	5,5	34,5
13.	Zanikov Konstantin	1554	ŠK Praha-Smíchov	5,5	29,0

Ještě na jaře jsem psal o účasti na tomto Mistrovství Čech jako o nejlepším individuální výsledku v historii našeho oddílu, ale po půl roce už je historie přepsána. Po účasti Michala Schmalze na Mistrovství ČR v rapid šachu se na Mistrovství ČR bude připravovat i Honza Šáfr.

Pro úplnost dodávám, že ve vedlejším turnaji (58 účastníků) skončil Pavel Buk se 6 body na 10. místě a Honza Buk se 4 body na 36. místě.

1. LIGA DRUŽSTEV MLADŠÍHO DOROSTU - NERADOSTNÝ POHLED NA TABULKU

Žáci mají v 1. lize odehrány první zápasy a potvrzuje se, že tato soutěž je velice kvalitní. Naše družstvo ve složení Jan Šáfr, Michal Schmalz, Jan Buk, Kamil Bělský, Martin Havelka a Anna Rosenbaumová zatím

zaznamenalo samé porážky a po polovině soutěže je s odstupem na posledním místě.

Na prvním turnaji 9.-10. října v Novém Městě pod Smrkem jsme prohráli s jedním z favoritů soutěže Libercem B "suchým sčotom" 0:6, po vyrovnaném průběhu s DDM Karlovy Vary 2:4 (Rosenbaumová 1; Šáfr 0,5; Buk 0,5) a s Chodovem 0,5:5,5 (Rosenbaumová 0,5).

Další zápasy jsme sehráli 13. listopadu v buštěhradské Sokolovně. V napínavém zápase jsme podleli Bohemians Praha 2,5:3,5 (Bělský 1; Rosenbaumová 1; Schmalz 0,5) a se silným družstvem Kralupy jsme drželi krok jen na prvních třech šachovnicích - výsledek 1,5:4,5 (Šáfr 0,5; Schmalz 0,5; Buk 0,5). Tabulka po odehraných pěti kolech vypadá neradostně, ale ještě neztrácíme naději na opuštění posledního místa.

a opět jsme sehráli více než vyrovnaný zápas. Díky hrubce soupeře na 8. šachovnici jsme brzy vedli 1:0 a i po třech hodinách jsme drželi vedení 3:2. Přestože ze zbývajících tří partií vypadaly dvě lépe pro nás, nakonec se podařilo přidat jen jednu půlku a soupeř zápas otočil:

ŠK Kladno D - Buštěhrad A = 4,5:3,5 (Buk V. 0,5; Barták 0,5; Buk P. 0; Mleziva j. 1; Huml A. 0,5; Dvonč 0; Buk J. 0; Šáfr 1).

Ve třetím kole jsme, oslabeni o hostujícího Pavla Bartáka, přivítali na domácí půdě Kralupy C a nutno přiznat, že to byl soupeř nad naše síly. Brzy jsme prohrávali 0:2 a postupně ztratili všechny zadní šachovnice. Zápas byl rozhodnut ještě před polednem (hraje se od 9.00) za hrozivého stavu 0,5:4,5. Na prvních třech šachovnicích se (i s přispěním soupeřů) nakonec porážku podařilo zmírnit na přijatelných:

Buštěhrad A - Kralupy C = 3:5 (Buk V. 0,5; Buk P. 1; Mleziva j. 1; Huml A. 0,5; Huml L. 0; Dvonč 0; Šáfr 0; Schmalz 0).

Jak je vidět z přiložené tabulky, klíčové zápasy o udržení nás ještě čekají:

Regionální přebor

Poř.	Družstvo	V	R	P	Body	Skóre
1.	Lokomotiva Most A	5	0	0	10	22,0
2.	Easy Engl.Kralupy	4	0	1	8	20,0
3.	Desko Liberec B	3	1	1	7	22,0
4.	Spartak Ústí n.L.	3	1	1	7	17,0
5.	Spartak Chodov	3	0	2	6	17,5
6.	Lokomotiva Most B	2	1	2	5	15,5
7.	ŠK Kladno	2	1	2	5	14,5
8.	Bohemians Praha	2	0	3	4	11,0
9.	Desko Liberec C	1	1	3	3	13,5
10.	Bonex Teplice	1	1	3	3	11,5
11.	DDM Karlovy Vary	1	0	4	2	9,0
12.	Sokol Buštěhrad	0	0	5	0	6,5

DOBŘÍ VSTUP DO SOUTĚŽE DRUŽSTEV DOSPĚLÝCH

V říjnu byly zahájeny soutěže družstev dospělých. Naše áčko hraje regionální přebor (osmičlenná družstva), béčko regionální soutěž (pětičlenná družstva).

Cílem áčka je udržet se v této soutěži a první zápas Buštěhrad A - Libčice ukázal, že cíl to není nereálný. Zápas nezačal dobře, prohrávali jsme brzy 0:2, ale zápas se po čtyřech hodinách otočil v náš prospěch, vedli jsme 4:3 a protože poslední partie na 1. šachovnici byla minimálně remízová, málem jsme začali slavit (ti, kteří již dohráli). Stačila však jedna drobná chyba, věž byla pryč, remíza byla pryč a dva body za vítězství taky pryč. Nakonec tedy Buštěhrad A - Libčice = 4:4 (Buk V. 0; Barták 0; Buk P. 1; Mleziva j. 0,5; Mleziva s. 0,5; Dvonč 0; Modr 1; Šáfr 1) a do tabulky bod, který bychom před zápasem přivítali, ale vzhledem k průběhu...

Ve druhém zápase jsme se utkali s ŠK Kladno D

Poř.	Družstvo	V	R	P	Body	Skóre
1.	ŠK Kladno C	3	0	0	6	16½
2.	SK DDM Slaný	3	0	0	6	14½
3.	ŠK Kladno D	2	1	0	5	13½
4.	Sokol Hostivice	2	0	1	4	14
5.	Easy E Kralupy C	2	0	1	4	13½
6.	Sokol Libčice	1	1	1	3	12½
7.	Easy E Kralupy B	1	0	2	2	11
8.	Caissa Úholičky B	0	2	1	2	10½
9.	Č. Lev Kolečovice	1	0	2	2	10
10.	Sokol Buštěhrad A	0	1	2	1	10½
11.	NOVA Kladno A	0	1	2	1	9
12.	ŠO Stochov	0	0	3	0	8½

I B-týmu se podařil vstup do soutěže:

Buštěhrad B - Rakovník C = 3,5:1,5 (Buk P. 0; Šáfr 1; Šiml 1; Nykl 0,5; Bělský 1)

Vítězství je to historické, neboť v minulé sezóně znamenal tento tým samé porážky.

Zcela nad síly našeho béčka byl v druhém kole tým Velvar (ještě loni úspěšně hrající reg. přebor):

Buštěhrad B - Velvary = 0:5 (Mleziva j. 0; Šáfr 0; Šiml 0; Nykl 0; Kočárek 0).

Naopak nepříjemné překvapení na náš účet se

odehrálo v Úholičkách:

Úholičky D - Buštěhrad B = 4:1 (Šáfr 1; Buk J. 0; Šiml 0; Nykl 0; Kočárek 0)

Regionální soutěž

Poř.	Družstvo	V	R	P	Body	Skóre
1.	Merkur Kladno	3	0	0	6	12½
2.	Slovan Velvary	3	0	0	6	11½
3.	Caissa Úholičky C	2	1	0	5	11
4.	ŠK Kladno E	2	1	0	5	6
5.	ŠK Kladno F	1	0	2	2	8½
6.	NOVA Kladno B	1	0	2	2	6
7.	Caissa Úholičky D	1	0	2	2	5
8.	Sokol Buštěhrad B	1	0	2	2	4½
9.	ŠK Rakovník C	0	0	3	0	4½
10.	TJ Sokol Zlonice	0	0	3	0	2½

A DŮLEŽITÉ NA ZÁVĚR

Scházíme se každé úterý od 17.30 (do 19.00-20.00) v Sokolovně.

Rádi v této době přivítáme všechny zájemce o šachovou hru.

Kontakt na šachový oddíl: Pavel Buk, 777 084 516, bukovi@iol.cz

Výsledky soutěží družstev otiskuje Kladenský Expres jsou též na internetu na stránkách Šachového svazu ČR: www.chess.cz.

Pavel Buk

INZERCE

**ŽIVÁ HUDBA
PRO KAŽDOU PŘÍLEŽITOST
A GENERACI.**

**JIRÍ GÁLL
TEL. 605 822 494**

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ

O STARÝCH DOMECH A JEJICH OPRAVÁCH KAPITOLA 7

Opatření proti vlhkosti

Jak jsem již zmínila v minulém článku, nadměrná vlhkost je u starých domů častá. Rozhodně se však nejedná o problém neřešitelný. Často slyším: "Dům byl tak vlhký, že mu nepomohla ani ta betonová vana (cementová omítka apod.), co jsme pracně udělali v přízemí. No jo, starý barák, s tím už se nic nedá dělat!" V tomto případě jde o velmi smutný omyl a nepochopení stavebně technických zákonitostí domu. Starý dům má jistě tendenci být vlhký, především stojí-li ve svahu, protože zde chybí izolace proti zemní vlhkosti. Betonem a cementovými omítkami (zevnitř i zvenku - platí i pro oblíbené špricování cementem!) však problém neodstraníme, ale naopak výrazně zhoršíme! Také nalepení asfaltového pásu pod omítku nic neřeší (asi jako když obalíme odřené koleno

igelitem, místo abychom jej vzdušně ošetřili). Dům je i nadále vlhký, takže majitel přidá ještě víc betonu a další vrstvu cementové omítky a dům je pochopitelně ještě vlhčí, a tak vzniká začarovaný kruh; nakonec se to svede na starý dům jako takový. Všechna tato opatření, která se bohužel v "lidovém stavitelství" praktikují posledních několik desetiletí, a z jakési nepochopitelné setrvačnosti jsou stále populární, jsou pro staré zdivo škodlivá. Pouze dočasně zakrývají vlhkou zeď, místo aby odstranila vlastní příčinu problému. Tradiční materiály, jako je cihelné a opukové zdivo a vápenné omítky, mají tu důležitou vlastnost, že jsou prodyšné. Odstraníme-li příčinu pronikání vlhkosti, postupně vyschnou. Uzavřeme-li však vlhkost ve zdivu jakoukoliv neprodyšnou úpravou (cement, asfalt, olejový nátěr, obkladačky, na podlaze beton či linoleum), místnosti zůstanou vlhké a plesnivé a "udušené" zdivo se navíc začne rozpadat. Důsledné provedení těchto "vylepšení" v přízemí může vlhkost

ve zdivu vyhnat dokonce až do prvního patra.

Co tedy dělat? Moderní metody, jako je tzv. "podřezávání" domu, infúzní clony apod. bývají dosti náročné, drahé a nešetrné. Sanační omítky lze použít u nepříliš vlhkého zdiva (bývají však rovněž drahé a soli skrz ně vykvétou také, jen později než u běžné omítky). U velmi mokrého zdiva pak mají skoro stejně neblahý vliv jako cement.

Doporučuji tedy tradiční systém větracích kanálů. Používaly se již ve starověku a jsou velmi účinné a poměrně jednoduché. V současnosti se opět objevují jejich výhody a někteří výrobci vyvíjejí prefabrikáty pro jejich snadnou montáž (např. systém Iglů či betonové U tvarovky - tzv. energokanály). Levnější však je kanály vyskládat např. z cihel či dlaždic. Kanály fungují na jednoduchém principu provětrávání konstrukce (stěny, podlahy) proudícím vzduchem. Základním předpokladem jsou vždy dva otvory (nasávání a výdech vzduchu, přičemž výdech lze např. drážkou ve fasádě vyvést výše, či dokonce napojit do nepoužívaného komína - větší rozdíl výšek znamená lepší proudění vzduchu), které zajišťují "průvan" v systému a přímý kontakt kanálu se stěnou. (Zabetonujeme-li tedy podél stěny plastovou trubku, bude kanál zcela nefunkční; rovněž pokrytí terénu prázdnými PET-lahvemi v celé ploše podlahy a jejich zalití betonem nemá pražádný účinek. S oběma nevšedními nápady jsem se setkala v praxi.)

U domu ve svahu máme několik možností. Nejúčinnější je odkopat dům zvenjšku (nejlépe až do hloubky základu) a odizolovat - nopové fólie, které umožňují větrání zdiva, jsou dobře použitelné; aby byly

Odkopání domu zvenku (foto autorka)

vskutku účinné, musí být nahoře zakončeny odvětrávanou mezerou, na což se často zapomíná. Fólie většinou nepostačí, je-li zdivo velmi vlhké. Pak můžeme na jeho vnější straně vytvořit jakési větrací kanály přiložením vlnitého eternitu nebo plechu (vlny vodorovně, po celé ploše stěny); systém opět má na jedné straně nasávání a na druhé výdech vzduchu. Jakýkoliv příkop vykopaný podél domu pak musí mít na dně drenážní trubku zasypanou šterkem a vyspádanou směrem od objektu, abychom se zbavili srážkové, případně prosakující spodní vody. Poté může být opět zasypan běžnou zemínou.

Uvnitř v místnosti se kanály nejčastěji provádějí pod podlahou, po vnitřním obvodu stěn. Kanál můžeme vést třeba pouze podél jedné vlhké stěny nebo okolo celé místnosti. Jednu jeho boční stranu vždy tvoří obnažené, omítky zbavené zdivo, průřez bývá čtvercový či obdélný, alespoň okolo 150-200/200 mm. Teprve nad ním jsou další podlahové vrstvy. Nasávání je provedeno uvnitř místnosti skrze mřížku těsně nad podlahou nebo zvenku, výdech je vyveden ven na fasádu. Někdy je však odkopání domu zvenjšku nereálné (pracné, drahé, apod.). V tom případě musíme udělat přízdívku s větranou mezerou podél stěny zevnitř - stačí mezera alespoň 40 mm + tenká příčka na cihlu.

Kombinace těchto opatření je zpravidla schopna zdivo vysušit a vytvořit kvalitní obytné parametry i několik metrů pod zemí (optimální vlhkost okolo 60-75%). Vlhčí vzduch ve starém domě je pro dýchání daleko zdravější než suchý vzduch např. v panelovém domě (ten mívá stěží 50%), lépe se zde daří i pokojovým květinám a také například hudebním nástrojům.

Stojí-li dům na rovině a je přesto vlhký, mohou být příčinou novodobé cementové omítky či betonové podlahy. V tom případě je nejlepší odstranit je a nechat vše důkladně vyschnout (hodně větrat), poté nahradit prodyšnými materiály (vápenné omítky aj. - viz minulý článek o podlahách). Někdy zjistíme, že již tato opatření postačí k vyschnutí konstrukcí a žádné větrací kanály již nemusíme provádět.

Zasolené zdivo

Samostatným problémem, který často řešíme spolu s opatřeními proti vlhkosti, je zasolené zdivo. Vyskytuje se například tam, kde dříve bývaly chlévy, dílny apod., zvenjšku se zdivo zasoluje každoročním zimním posypem. Soli ze zdiva neustále prokvétají skrz omítku a tvoří na ní mapy nebo krystalky (solný "kožich" silný i 10 mm bývá někdy mylně považován za plíseň). Sanační omítky tento problém pouze časově odsune, ale nevyřeší. Řešením je tzv. odsolovací omítky, což je hubená omítky složená pouze z trochy vápna a hlinitého písku nebo hlíny, která se nahodí na zeď (zbavenou staré omítky a s vyškrábanými spárami) a poté se denně několik týdnů kropí. Omítky pohltnou velkou část solí a pak se oseká. Celý postup lze opakovat. Pak teprve omítky finální vápennou omítkou.

NENÁPADNÉ SKVOSTY BUŠTĚHRADU

Staré domy před rekonstrukcí jsou vždy trochu

Dům čp. 70 na rohu Pražské ulice a Náměstí. Foto autorka

"v ohrožení života". Vnímavý kolemjdoucí staromilec se v duchu ptá: Bude oprava zdařilá, využije historický potenciál domu? Zachová všechny zajímavé prvky? Nebo bude komerční, novátorská, kdy se původní prvky vybourají a vyhodí, omítky osekají, zarovnaj, osadí nová plastová okna, aby byl dům "jako nový", takže se z něj stane tuctová krabice? (Mimochodem, s trochou nadsázky: ukaž mi, jak opravuješ dům, a já ti řeknu, jaký jsi!) Další dva zajímavé buštěhradské domy stojí před podobnou životní křižovatkou. První už je mimo nebezpečí, osud druhého zůstává otevřený.

Tím prvním je dům čp. 70 na rohu ulice Pražské

Dům čp. 70 na rohu Pražské ulice a Náměstí. Foto autorka

a Náměstí. Při jeho označení za skvost se asi leckdo nevěřičně zachechtá, jiný však chápavě pokývá. Faktem je, že tento neobyčejný dům patří zřejmě k nejstarším v Buštěhradě. Vznikl srústem dvou domů a některé jeho části jsou ve zdivu určitě barokního, možná však již renesančního původu. Během rekonstrukce se jistě zjistí mnoho zajímavých souvislostí. Poslední větší úprava, která určuje jeho vzhled dodnes, je z 19. století. V části obrácené do Náměstí je z této doby zachován krásný krámský výkladec. Za první republiky zde byla trafika, koloniál, v levé části sídlil elektrikář. Již dlouho se zdálo, že chátrání objektu bude mít osudový konec. Dům však měl velké štěstí; nedávno získal nového majitele - architekta, sochaře a především odvážného nadšence, který dům postupně citlivě opraví. Zvažuje i obnovení krámsku či vytvoření malé soukromé galerie v jeho prostorách. To se samozřejmě pozitivně odrazí na vzhledu celého Náměstí i na jeho společenském oživení.

Podobně kultivovaného majitele lze přát také domu čp. 232 na Náměstí. Velký dům je poměrně auten-

Statek čp. 232 na Náměstí. Foto autorka

ticky zachován v podobě zhruba z konce 19. století, jsou zde krásné staré výplňové dveře, původní okna i podlahy. Do dvora je vestavěno další křídlo. Ještě za první republiky dům sloužil jako zájezdní hostinec, živnost zde provozoval sedlář apod. Pečlivě provedená fasáda se na Náměstí výrazně pohledově uplatňuje.

Všimli jste si, že Náměstí zatím víceméně nehyzdí žádná ohavnost? Doufejme, že to tak vydrží.

Ing. arch. Daniela Javorčková

RECEPTY OD SOUSEDEK

CO SE VAŘÍ, PEČE A SMAŽÍ U NÁS V BUŠTĚHRADĚ RECEPTY POSBÍRANÉ OD SOUSEDEK

Receptů na vánoční cukroví je spousta, ale co takhle dát si dobrý vánoční punč?

Levný punč z bílého vína

1 l vody, 1 kg cukru, 1 citrón, 1/8 l bílého vína, trochu rumu. Svaříme vodu s cukrem. Přidáme přecezenou šťávu z citrónu, přilijeme víno a znovu povaříme. Do dobře vychladlého nápoje přidáme rum. Slijeme do lahví a necháme několik dnů odstát. Mícháme v poměru 1 sklenice punče a 1 sklenice horké vody.

Punč z červeného vína

1 l vody, 1 kg cukru, 1 l červeného vína, 1 l rumu, 5 lžic malinové šťávy, 1 proutek vanilky, špetka skořice. Svaříme vodu s cukrem, vínem, vanilkou a skořicí. Do vlažného nápoje přidáme rum a malinovou šťávu. Vychladlý punč stáčíme do lahví. Ředíme horkou vodou podle chuti.

Punč pro silnější nátury

(Zatím neznám nikoho, kdo ho skutečně pil. Zkusíte-li ho, dejte mi vědět, jak vám chutnal - až se proberete.)

2 l bílého nebo červeného vína, 1 l koňaku, nové koření - 5 kuliček, pepř - 5 kuliček, skořice, hřebíček, badyán. Cukr nebo med podle chuti. 1 citrón a 1 pomeranč. Svaříme víno s kořením a cukrem, zároveň necháme vyvařit rozkrájený citrón a pomeranč, můžete je napřed oloupat. Do vychladlého nápoje přidáme koňak a stočíme do lahví. Ředíme dle chuti.

Tak na zdraví a užijte si klidné zimní chvíle se sklenicí punče v ruce.

Blanka Kufnerová

DVA BLESKOVÉ RECEPTY PRO FAJNŠMEKRY

Kuře po provensálsku

- zkuste zapomenout na směs provensálských bylin, stačí jen sůl, pepř, bazalka
- nezbytné jsou černé olivy, stačí asi 5 deka
- dva stroužky utřeného česneku a olivový olej
- sklenka přírodního bílého vína a jedno kuře
Kuře rozdělíme na díly, osolíme a zprudka je osmahneme ze všech stran na olivovém oleji. Podlijeme vínem a postupně přidáme česnek (kousíček můžeme schovat na závěr vaření syrový), oloupaná a rozkrájená rajčata zbavená jader, kroužky odpeckovaných oliv a nakonec lžičku bazalky. Celé to podusíme asi 10 min. a ihned podáváme. Příloha: rýže, teplé tousty z večky nebo krokety.

Špagety a la Čenda

- zkuste zapomenout na kečup, stačí trocha bazalky
- česneku nakrájíme na plátky dle chuti a odvahy
- špaget navaříme ve velkém množství vody podle hladu (al dente)
- nezbytný je strouhaný parmazán (zkontroluj datum výroby!)
Na rozpálený olivový olej nasypeme plátky česneku a prudce osmahneme do růžova.

Okapané špagety dáme do hlubších talířů a polijeme olejem s česnekem.

Vše zasypeme chutným parmazánem a sníme na posezení.

K oběmu se hodí popíjet suché vínečko...

JB

JEDEME NA VÝLET

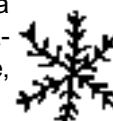
UŽ JSTE BYLI V ŠÁRCE?

Tentokrát jsem myslel i na ty, kteří nemají auto. Pojedeme autobusem na Prahu do stanice Divoká Šárka pěkně v klídku (doporuč. odjezdy v 8.18, 8.48, 9.18...). Již po odbočení z dálnice můžeme po levé straně obdivovat dramaticky zvrásněnou krajinu Šáreckého údolí, chráněnou jako významná přírodní památka. Od strání a skal nás oděluje lučina a pole, kde za II. sv. války bylo letiště wehrmachtu. Je podtunelované chodbami, do kterých je nutno mít dobré svítilny a náturu na podnikání něčeho zakázaného a nebezpečného. Ale doporučovat to nebudu, sám jsem tam nebyl, jen jsem o tom slyšel vyprávět od známých.

Svačinu máme z domova, tak bez povšimnutí mineme

parkoviště u bufetu, který sedí nad krásným údolím jak slon v pocelánu. A už se před námi rozevře panorama, kam situoval A. Jirásek pověst o zrazeném Ctiradovi a Istivé Šárce. Scházíme dolů silničkou. Traverzující cestou vlevo bychom se dostali k loukám, kde si báječně užijí vaši pejsci (na sněhu je to pěkná trasa na běžky), celá výprava si asi po čtvrthodince šourání pohodlnou cestou může potrápít tělo prostocviky v tzv. areálu zdraví, zajezdit si na sáňkách z oblíbeného svahu nebo se jen projde loukami a lesem Šárky až nahoru do Purkrabského háje, odkud je do šárecké rokliny krásný výhled.

Mně se zdá výhodné sejít po schodech doprava dolů (pozor, za vlhka kloužou!) nebo stále po silnici tamtéž, až pod hráz nádrže Džbán ke vstupu do soutěsky. Ta se jmenuje Džbán a je velmi přísnou rezerva-

vací, takže nic netrháme, nikam se nesápeme, jen fotíme a jsme uchvázeni silou přírody. Voda Šáreckého potoka (pramení až u Hostivic a Chýně, kde se jmenuje Litovický potok) prorvala skalní hřbet a vytvořila amfiteátr romantických skal a zurčícího potoka s baldachýny převislých křovin, v létě zdobený drahokamy tařice a vřesu. Moc pěkné je to. A úzké! Psy a rozpustilé děti dáme raději na vodítko a dáme pozor na šílené cyklisty a loupežníky.

Projdeme skalami a před námi se otevře poklidná náruč v létě krásně zeleného údolí s pohodlnou cestou. My však opustíme asfalt stezku vpravo do kopečka a lesnatou stráni jdeme dál, nad koupalištěm U Veselíka s čistou ledovou vodou, a opatrně seběhneme dolů k hospůdce Pod Dívčím skokem. Tato oblíbená oáza výletníků, cyklistů a horolezců zde funguje již od devatenáctého století, ale to vám třeba řekne pan majitel u pivka (vždyť jsme tu autobusem!). Dá se na sluníčku sedět i na zahradě u potoka. Hnedle vedle je objekt bývalého mlýna, tak si můžeme sednout, pojišť, popít a něco třeba semlít.

Nad hospodou v lese naproti se zdvihá skalní masiv zvaný Brenta, který dále přechází četnými zářezy až v impozantní výšvih Dívčího skoku (jakou asi má to jméno legendu si jistě domyslíte). Tyto srázy jsou velmi nebezpečné a pohybovat se po nich mohou jen organizovaní horolezci, kteří mají u ochranářů výjimku. Tak nikam nelezte, nebo jim ji zruší. I vy ještě budete mít příležitost!

Raději jdeme dál kolem meandrů potoka k mostku. Zde doleva stoupá stezička k obrovitému masivu nazvanému Žabák, jenž je lezci asi nejnavštěvovanější. Zde dělaly své první kroky ve stěně generace pražských horolezců. Mnozí se jistě proslavili víc jak nějaký Messner... Někteří dobrodruzi zde však bohužel také udělali kroky poslední, takže nevstupovat! Padá tu kamení, lezci a odpadky od zmíněné vyhlídky z Purkrabského háje! Raději kráčíme dolů po proudu k Čertovu mlýnu, kde mohou děti obdivovat domácí zvířectvo a dospěláci úpravou zahrádku. Vpravo na-

hoře nad stromy je vidět masiv Poslední skála a nad cestou po levé straně trčí v lese skalka Čertovy nohavice, kam lezci i ochranáři chodí zřídka, takže si tu můžete zahrát třeba na schovávanou.

A teď to přijde! Údolní cesta vede dál údolím Tichá Šárka až na Jenerálku, odkud bychom se městskou dopravou dostali na stanici Horoměřická a domů do Buštíku. Ale my vystoupáme velmi strmou asfaltovou cestou lesem až nahoru k vokovickému autokempu. (Dejte zase pozor, nebo se dolů občas řítí neukázněný bajker, lyžník nebo zrudnutí polisemeni ve služebáku!) Že to byl krpál, co? Ale už jsme v bezpečí, na dohled od hospody Na Džbáně. U kempu také bývají v sezóně k půjčení motokáry (pro starší kusy), bývá tu každoročně známý motokářský sraz a občas tu za tmy zkouší své vymazlené stroje mladí a neklidní. Pozor, poněkud rychle a zběsile. Vydáme-li se pak procházkou kolem přehrady (možnost rybaření, na koupání je to dost špína!) nebo okolo vokovického hřbitova, dojdeme na konečnou tramvaji a počkáme na náš autobus domů.

Kdo má ještě trochu sil, film do foťáčku a netrpí závratí, ten si nesmí nechat ujít zlatý hřeb výletu (ale pro vycházku s kočárkem už není nejvhodnější). Za stoupaním z údolí obejdeme kemp doprava po cestě lesoparkem a po značkách dojdeme asi za 15 minut na nejvyšší bod v okolí - vrchol Dívčího skoku! Vyzkoušíme si lezení po skalních stupních a už čučíme do údolí. Pohybujeme se velmi opatrně! Při závratném pohledu na hlubinu pod námi pochopíme, že se skalní ostroh mohl klidně jmenovat třeba Pánský skok, Dětský skok, Karlův skok, Psí skok a podobně. Při focení nenabádáme zvěčňovaného k ustoupení stranou ani dozadu, jinak bude opravdu jen zvěčňelý... Sestoupíme opatrně zpátky dolů na lučinu a po zaoblených planinách se šouráme směrem k jihu. Tak se dostaneme opět k hrázi přehrady, odkud už to známe po schodech nebo silničkou.

Hospody Nad Šárkou nebo U Džbánu na Evropské ulici vám jistě pomohou vydržet čekání na autobus do Buštěhradu. Tak co? Bolí nožičky, bolí?

JB

POLICIE ČR INFORMUJE

Přehled evidovaných trestných činů a přestupků spáchaných v obci Buštěhrad v roce 2004

říjen 2004

8. 10. 2004 - přestupek	ul. Podhradí - překopnutí telekomunikačního kabelu - známý pachatel
10. 10. 2004 - trestný čin	ul. Lípová - vloupání do rodinného domu - neznámý pachatel
15. 10. 2004 - trestný čin	ul. Hřebečská - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
19. 10. 2004 - trestný čin	ul. Hřebečská - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
23. 10. 2004 - přestupek	ul. Kladenská - odcizení mlhovky z vozidla - neznámý pachatel
28. 10. 2004 - přestupek	ul. Kladenská - odcizení mlhovky z vozidla - neznámý pachatel
29. 10. 2004 - trestný čin	areál burzy - zajištění odcizených věcí - dosud v šetření
29. 10. 2004 - trestný čin	ul. Kladenská u hřbitova - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
30. 10. 2004 - trestný čin	ul. Lidická - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
31. 10. 2004 - trestný čin	ul. Kladenská - vloupání do vozidla - neznámý pachatel

listopad 2004

3. 11. 2004 - trestný čin	ul. Sladkovského - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
5. 11. 2004 - přestupek	ul. Hřebečská - odcizení registračních značek z vozidla - neznámý pachatel
6. 11. 2004 - vypátrány dvě mladistvé pohřešované osoby	- chovankyně diagnostického ústavu
8. 11. 2004 - trestný čin	ul. Hřebečská - poškození vozidla - neznámý pachatel
9. 11. 2004 - přestupek	ul. Hřebečská - fyzické napadení - neznámý pachatel
10. 11. 2004 - trestný čin	ZUŠ - odcizení kabelky - neznámý pachatel
11. 11. 2004 - oznámeno pohřešování nezletilce, téhož dne ve večerních hodinách vypátrán a předán zákonnému zástupci	
11. 11. 2004 - přestupek	ul. Kladenská - odcizení popelnice - neznámý pachatel
15. 11. 2004 - trestný čin	silnice Buštěhrad - Čičovice - poškození vozidla - známý pachatel
15. 11. 2004 - trestný čin	ul. Oty Pavla - vloupání do garáže - neznámý pachatel
15. 11. 2004 - trestný čin	ul. Tyršova - odcizení součástí el. rozvaděčů - neznámý pachatel
18. 11. 2004 - trestný čin	ul. Hornická - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
18. 11. 2004 - přestupek	ul. Kladenská - zajištění osoby pod vlivem alkoholu
18. 11. 2004 - přestupek	ul. Bořivojova - poškození skla vozidla - neznámý pachatel

por. Petr Kohout

BUŠTĚHRADSKÝ CHODEC

MILÝ JEŽÍŠKU!

Moc bych si přál:

sněhovou peřinku do zahrad a půlnoční v kostele mám taky rád,
na silnici opatrnější řidiče a doma vlídnější rodiče,
méně uhelného čmoudu z komínů a vánoční svátky bez splínů,
ochotu v krámě i v hospodě a městské partaje ve shodě,
v ulicích méně psích hovínek a lety do krásných vzpomínek,
hřejivé slovo i ponožky a v knihách posunout záložky,
abych se nezalknul nájemným a zájem ku věcem veřejným,
taky to potrubí na splašky a jídlo bez horské přirážky,
pak snad víc gólů na hřiště a nedělat tajná smetiště,
zase tu dotaci na zámek a méně drbů a poznámek,
divadlo anebo muziku a méně nesmyslů ze zvyku,
sponzora na klouzačky pro děti a mlíčko ztracenému kotěti,
zdravení mezi sousedy a zase na návsi koledy,
trochu víc zábavy pro mladší a nezapomínat na starší,
do Bézet více inspirace a méně nadbytečné práce,
poklidné spaní pro maminky a v knihovně nové novinky,
pak taky celý svět bez válek a záplav úředních obálek,
na nebi slunce i v duši a v hrudi srdce co buší,
jen na špičku nože štěstíčka a lopatu smíchu na líčka,
na pytle jen jemné záplaty ale se zloději žádné ciráty,
nejenom úkoly ze školy a dobrou úrodu nejen na poli,
ve světě najít své místo a taky na prahu čisto,
nemuset škemrat a hlavu klonit, za zlatým čunětem se honit,
nevzdychat, nekýchat, neprat se,
neškodit, myslet a nebát se.

Je toho hodně, milý Ježíšku, ale já byl fakticky celý rok hodný a snažil jsem se.

A když jsem něco pokazil, tak jenom omylem. A to se přeci stane každému.

Tak ti tedy předem děkuji a měj se taky jak chceš.

Tvůj Buštěhrad

P.S.

A jestli jsem trochu zazlobil, tak už jsem za to dostal vyčiněno od Mikuláše a Čerta.

NAPSALI O NÁS

(kos) [=Břetislav Kostka]: Buštěhradský expres zastavil u sokolovny [Druhý ročník country festivalu Buštěhradský expres 2004].

Kladenský deník, 9.11.2004, roč. 9, č. 261, s. 15. 1 foto (Jan Paulík uvádí hlavního hosta večera Buštěhradskou dráhu a jejího vedoucího Milana Zárubu)

(hus) [=Kateřina Husárová]: Buštěhradský zámek by mohl přilákat tisícovky turistů
Kladenský deník, 10.11.2004, roč. 9, č. 262, s. 16. 1 foto (buštěhradský zámek)

(rob): Koná se výstava o zámku Buštěhrad Kladenský deník, 25.11.2004, roč. 9, č. 274, s. [13]

SLEPIČKA, Petr: Zachraňují historickou dominantu města : Anketa jak abyste využili buštěhradský zámek? [V Kulturním středisku Buštěhrad byla ve čtvrtek 25. 11. 2004 zahájena výstava Historie, současnost a budoucnost buštěhradského zámku]. Kladenský deník, 30.11.2004, roč. 9, č. 278, příl. Kladensko, s. 14. 5 foto (na anketu odpovídají Libuše Sušická, Bohumír Bednář, Ivona Kasalická a Vanda Korintová; Lucie Eberlová si prohlíží výstavu).

(mm): Výstava o zámku Kladenský expres, 30.11.2004, roč. 13, č. 24, s. 1

(jum) [=Marcela Jurková]: Mateřské centrum Buštěhradský pelíšek zve děti, rodiče i prarodiče [MC nabízí cvičení pro děti i maminky, minibazar, vyrábění různých věcí, psychohrátky, přednášky i dětskou hernu].

Mladá fronta Dnes, 30.11.2004, roč. 15, č. 278; Střední Čechy Dnes - Kladensko, s. C/3.

Připravila I. Kasalická, info bibliogr. odd. SVK Kladno

Když masky tančily, zaplnily celou Sokolovnu. Foto IK

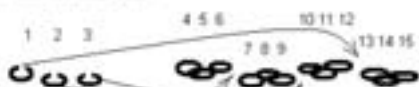
DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ A KARNEVAL

V neděli 12. prosince se v Sokolovně konal pod vedením Junáku Buštěhrad dětský karneval. Při představení Jak se hledají princezny, které pro děti sehrálo divadlo Bořivoj z Roztok u Prahy, se nejdřív všichni báli, že princ svou vyvolenou nedostane, ale nakonec se za pomoci malých diváků princezna našla. Karneval pokračoval představením masek a soutěžením, za které děti dostávaly penízky a chodily si "kupovat" výhry do "krámku". Na závěr byly vyhlášeny nejlepší masky, první cenu vyhrála malá čarodějnice Karla. Celý program se velmi vydařil a ti, kteří přišli, si ho vychutnali. Děkujeme, Junáci!

Tiše poslouchajte, představení začíná! Foto IK

Řešení Návlema z č. 5

Kolik rozpoj jeden kus na články (tř operace) a vloží je mezi zbylé kusy a sestrojí dohromady (také tři operace)

HLAVOLAM

HLAVOLAM

Dědův úkol

U ruských kuřelek napadl dědu ČINÁře úkol, jímž potrápí spoluhráče. Žádal jím protnout devět bodů čtyřmi přímkami jedním tahem. Směl se mu. Ale, když uplezněl, že se přímký neprotínají v žádném z těch bodů, tak jím troch skláplo. Nakonec na to přišel. A co vy?

(archív JŘ)

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj.33/76 OÚ Kladno.Vychází 6× ročně. Náklad 1000 ks. ZDARMA. Redakční rada: Veronika Kellerová (předsedkyně), ing. Martin Ježek (výkonný redaktor), Jiří Blesk, ing. arch. Daniela Javorčková, Mgr. Ivona Kasalická, Mgr. Blanka Kufnerová, Linda Libertinová, ing. Jitka Müllerová, ing. Kateřina Stolárová, Iva Štěpánková; grafické zpracování: PhDr. Dana Stolzová; fotografická spolupráce: Martin Aushaus; jazyková korektura: Jan Dvořák. Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 273 43 Buštěhrad (L. Libertinová) a Městská knihovna; e-mail: bzpravodaj@seznam.cz.Tisk:Tiskárna Kočka Slaný. Toto číslo vyšlo: 23. prosince 2004. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Nevyžádané rukopisy a další podklady se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla Buštěhradského zpravodaje - 1/2005 - bude 31. 1. 2005.